

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คู่มือ

การติดตามตัวชี้วัด ภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คู่มือการติดตามตัวชี้วัด ภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

สารบัญ

1

บทนำ

- 8 1.1 ที่มา
- 8 1.2 วัตถุประสงค์

2

สาระสำคัญของแผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

- 9 2.1 แนวคิด
- 10 2.2 หลักการ
- 11 2.3 วัตถุประสงค์
- 11 2.4 พันธกิจ
- 11 2.5 วัตถุประสงค์
- 12 2.6 ยุทธศาสตร์

3

ตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

- 20 **3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1**
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และความหลากหลายทางชีวภาพ
ให้เติบโต และมีความเป็นธรรม
บนความสมดุลของฐาน
ทรัพยากรธรรมชาติ
- 36 **3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2**
การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศ
ทางทะเลเพื่อการพัฒนา
ศักยภาพการใช้ทรัพยากร
ทางทะเลอย่างยั่งยืน
- 52 **3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3**
การบริหารจัดการ
เพื่อสร้างสังคมที่เป็นมิตร
ต่อสภาพภูมิอากาศ
- 62 **3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4**
การจัดการสภาพแวดล้อมเมือง
และมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อมทั้งระบบ
- 92 **3.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5**
การยกระดับกระบวนการ
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมอย่างมี
ประสิทธิภาพ

4

แนวทางการติดตาม ประเมินผล

114 แนวทางการติดตาม
ประเมินผล

5

ภาคผนวก

- 119 **ภาคผนวก ก**
แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570
- 120 **ภาคผนวก ข**
สรุปตัวชี้วัดภายใต้
แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570
- 127 **ภาคผนวก ค**
ปฏิทินการติดตามตัวชี้วัดภายใต้
แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570
- 133 **ภาคผนวก ง**
แบบรายงานผลการดำเนินงาน
ตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการ
คุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570

สารบัญรูปร่าง

- 13 **ภาพที่ 2 - 1**
ความเชื่อมโยงของแผนจัดการ
คุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570
กับแผนระดับที่ 1-3 และเป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืน
- 26 **ภาพที่ 3 - 1**
การคำนวณดัชนีบัญชี
การเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืช
และพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการ
ถูกคุกคาม
- 117 **ภาพที่ 4 - 1**
ระยะเวลาและขั้นตอนการติดตาม
ประเมินผลตัวชี้วัดภายใต้
แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570

สารบัญตาราง

- 14 **ตารางที่ 2 - 1**
ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด
ภายใต้แผนจัดการคุณภาพ
สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 -2570

1 บทนำ

1.1 ที่มา

1.2 วัตถุประสงค์

2

สาระสำคัญของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570

- 2.1 แนวคิด
- 2.2 หลักการ
- 2.3 วัตถุประสงค์
- 2.4 พันธกิจ
- 2.5 วัตถุประสงค์
- 2.6 ยุทธศาสตร์

1. บทนำ

1.1 ที่มา

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 139 ตอนพิเศษ 307 ง วันที่ 29 ธันวาคม 2565 **มีวสัยทัศน์คือ ทรัพยากรมั่นคง สิ่งแวดล้อมปลอดภัยด้วยการบริหารจัดการข้ามมิติแบบองค์รวม** ขับเคลื่อนผ่าน 5 ยุทธศาสตร์ 13 กลยุทธ์ 32 ตัวชี้วัด โดยการประเมินผลสำเร็จ ได้ให้ความสำคัญกับการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินผลความสำเร็จการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดตามประเด็นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์และผลการดำเนินงานในภาพรวม

ดังนั้น เพื่อให้การกำกับ ติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานตามแผนจัดการฯ พ.ศ. 2566 - 2570 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดทำ **“คู่มือการติดตามตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570”** เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนจัดการฯ พ.ศ. 2566 – 2570 ไปสู่การปฏิบัติในเชิงรุกมากขึ้น และเพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนา ในช่วงการขับเคลื่อนแผนจัดการฯ พ.ศ. 2566 – 2570 ได้ทันต่อสถานการณ์ซึ่งปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมถึง สามารถนำผลการติดตามและประเมินผล พร้อมความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะถัดไป เพื่อนำไปสู่การยกระดับการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายในระดับประเทศและระดับสากลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

- 1 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลและจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- 2 เพื่อสร้างความเข้าใจและใช้เป็นเครื่องมือในการบูรณาการของทุกหน่วยงานในการขับเคลื่อนแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 -2570 ไปสู่การปฏิบัติในเชิงรุกมากขึ้น

2. สำคัญของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570

2.1 แนวคิด

การจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 ได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy: SEP) ในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและเหมาะสมกับฐานทรัพยากร รวมทั้งได้นำแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) ที่เป็นการนำองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการลดการใช้ทรัพยากร สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม การนำวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ และมุ่งเน้นการรักษาสิ่งแวดล้อม ได้นำบริบทปัจจัยที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายทิศทางทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ โดยบูรณาการการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ผสมผสานกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ในการดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามกรอบสากลที่สหประชาชาติกำหนด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และคำนึงถึงสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงที่มีความซับซ้อน วิวัฒนาการใหม่ ๆ ทั้งเทคโนโลยี สภาพอากาศ โรคอุบัติใหม่ ที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม และเศรษฐกิจ เพื่อใช้เป็นกรอบชี้แนะให้ภาคีการพัฒนาไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลา 5 ปี ในการดำเนินงานตามภารกิจ รวมถึงยังให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการดำเนินงานในระดับพื้นที่อย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการกับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

2.2 หลักการ

หลักการสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 12 หลักการ ดังนี้

2.2.1 มรดกที่ยั่งยืน (Sustainable Development : SD) เป็นหลักการที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาประเทศอย่างมีดุลยภาพ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องเกื้อกูล และไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งต่อกัน โดยการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ และแข่งขันได้ต้องคำนึงถึงขีดจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต้องสงวน และรักษาไว้ใช้ประโยชน์ได้อย่างยาวนาน โดยมีการใช้ทรัพยากรทุกชนิดอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพสูงสุด และไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการของสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2.2.2 การบริหารจัดการเชิงระบบนิเวศ (Ecosystem Approach) เป็นหลักการที่คำนึงถึงความสัมพันธ์เชิงระบบหรือองค์รวม (Holistic approach) เพื่อการดำรงอยู่ของระบบนิเวศอย่างสมดุลและตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีการบูรณาการด้านการจัดการที่ดิน น้ำ และสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นให้เกิดความสมดุล ทั้งการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

2.2.3 การระมัดระวัง (Precautionary Principle) เป็นหลักการจัดการเชิงรุกที่เน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบาง และพื้นที่เสี่ยง เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม

2.2.4 ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters Pay Principle: PPP) เป็นหลักการของการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผู้ก่อมลพิษหรือผู้ก่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม

2.2.5 ผู้ได้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiaries Pay Principle: BPP) เป็นหลักการการส่งเสริมความรับผิดชอบ โดยสร้างแรงจูงใจให้ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ให้บริการด้านระบบนิเวศตั้งอยู่ต้นทางและปลายทาง รวมถึงสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้เสียประโยชน์ เพื่อลดความขัดแย้งทางสังคมอันเกิดจากการนำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ประโยชน์และทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ร่วมกัน

2.2.6 ความเป็นหุ้นส่วนของรัฐ - เอกชน (Public - Private Partnership: PPP) เป็นหลักการที่ใช้สร้างการร่วมรับผิดชอบ และควรนำมาใช้ควบคู่กับหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุนและมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งเป็นหลักการการดำเนินโครงการแบบการบริการสาธารณะให้เกิดความสำเร็จ รวมถึงเกิดการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างรัฐและภาคส่วนอื่นที่ไม่ใช่รัฐ

2.2.7 สสภักดี (Good Governance) เป็นหลักการการบริหารจัดการที่ดีที่ทุกหน่วยงานควรนำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงาน ทั้งในด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติเพื่อส่งผลให้องค์กรมีความสร้างสรรค์มีศักยภาพและประสิทธิภาพ และทำให้บุคคลภายนอกศรัทธาและเชื่อมั่นในองค์กร โดยองค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลมี 6 ประการคือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

2.2.8 การขยายความรับผิดชอบแก่ผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) เป็นหลักการเพิ่มขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ผลิตให้ครอบคลุมในแต่ละช่วงของวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผู้ผลิตมีการปรับปรุงกระบวนการผลิตและส่งผลให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ตั้งแต่การรับคืนการรีไซเคิล และการกำจัดซากผลิตภัณฑ์รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้ผลิตมีการปรับปรุงและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์และระบบการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ผลิตภัณฑ์มีการใช้งานยาวนานขึ้น และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2.2.9 การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Resource Decoupling/Resource Efficiency) เป็นหลักการลดอัตราการใช้ทรัพยากรต่อหน่วยกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเป็นการลดการใช้ปริมาณทรัพยากรในส่วนของวัสดุพลังงาน น้ำ และทรัพยากรต่าง ๆ ที่จะต้องนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เป็นไปในระดับปกติ ส่งผลให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และลดปริมาณการเกิดมลพิษโดยรวมจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจดังกล่าว

2.2.10 สิทธิมนุษยชน (Human Rights) เป็นหลักการที่คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์มีความเสมอภาค เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าจะแตกต่างกัน หรือมีความไม่เท่าเทียมกัน ทางเศรษฐกิจและสังคมมากน้อยเพียงใดก็ตาม หลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิทธิและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม สิทธิในการที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ และสิทธิในการได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ

2.2.11 การบูรณาการ (Integration Principle) เป็นหลักการนำประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมไปพิจารณาควบคู่กับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อป้องกันผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน

2.2.12 ความยุติธรรมสิ่งแวดล้อม (Environmental Justice) เป็นหลักการที่ประกอบด้วย ความเป็นธรรมทางสิ่งแวดล้อมในเชิงเนื้อหา (Substantive environmental justice) และความเป็นธรรมทางสิ่งแวดล้อมในเชิงกระบวนการ (Procedural environmental justice) ซึ่งเมื่อมีการกำหนดกฎหมายต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมขึ้น จำเป็นต้องมีกระบวนการบังคับใช้กฎหมายที่เหมาะสมควบคู่กันไปด้วย

2.3 วิสัยทัศน์

ทรัพยากรมั่นคง สิ่งแวดล้อมปลอดภัยด้วยการบริหารจัดการข้ามมิติแบบองค์รวม

2.4 พันธกิจ

- 2.4.1 สร้างความตระหนักรู้ด้านการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน
- 2.4.2 สร้างการมีส่วนร่วมกับภาคีทุกภาคส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาและการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2.4.3 พัฒนาแนวทาง เครื่องมือ ระบบ กลไก และข้อมูลสนับสนุน เพื่อให้การบริหารจัดการให้มีประสิทธิผล

2.5 วัตถุประสงค์

- 2.5.1 เพื่อเป็นแนวทางให้กับหุ้นส่วนการพัฒนาไปใช้เป็นกรอบแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ เกิดการขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 2.5.2 เพื่อให้การผลิตและบริโภคทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างสมดุลกับฐานทรัพยากรและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศและสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป
- 2.5.3 เพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.6 ยุทธศาสตร์

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์หลัก 13 กลยุทธ์ และ 32 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดตามภาคผนวก ก และภาคผนวก ข ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพให้เติบโต และมีความเป็นระบบบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติ

เป้าหมาย คือ

ให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการส่งเสริม ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ อย่างสมดุลเป็นธรรม และเกิดความมั่นคง

ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ได้แก่

- (1.1) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- (1.2) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการพัฒนา เศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

5 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลเพื่อการพัฒนาศักยภาพการใช้ทรัพยากรทางทะเล อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย คือ

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้รับการ รักษาฟื้นฟูให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน เป็นฐานการพัฒนาประเทศทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ได้แก่

- (2.1) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรและ ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์
- (2.2) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการพัฒนา เศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

5 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การบริหารจัดการเพื่อสร้างสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมาย คือ

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของ ประเทศไทยลดลงทุกภาคส่วนมีศักยภาพ ในการปรับตัวและรับมือต่อผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ได้แก่

- (3.1) การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในทุกภาคส่วน
- (3.2) การส่งเสริมความพร้อมในการปรับตัวและ ลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทั้งระบบ

ตัวชี้วัด

4 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ

เป้าหมาย คือ

ระบบบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเมือง และมลพิษมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจถึง คุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี สำหรับประชาชน

ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ได้แก่

- (4.1) การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ลด ควบคุม และขจัดมลพิษ
- (4.2) การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
- (4.3) การส่งเสริมความแข็งแกร่งของกลไกการ ควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัด

10 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 5

การยกระดับกระบวนการเทคนิคเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย คือ

ส่งเสริมคุณลักษณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และพัฒนาเทคโนโลยีช่วยยกระดับกระบวนการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ได้แก่

- (5.1) การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- (5.2) การส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม
- (5.3) การส่งเสริมการพัฒนาเครื่องมือและโครงสร้างเพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5.4) การส่งเสริมการพัฒนาโครงการและเครือข่ายเพื่อยกระดับกระบวนการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

8 ตัวชี้วัด

นอกจากนี้ ได้กำหนดกิจกรรมขับเคลื่อนและความเชื่อมโยงกับเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เกิดขับเคลื่อนการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมาย โดยแผนภาพแสดงความเชื่อมโยง แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 กับแผนระดับที่ 1 และ 2 แสดงดังภาพที่ 2-1 รายละเอียดของยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 แสดงดังตารางที่ 2-1

แผนระดับที่ 1		ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ ด้านที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม			
แผนระดับที่ 2	แผนระดับที่ 3	แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๕)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)	
แผนระดับที่ 3	นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐				
แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐					
วิสัยทัศน์: ทรัพยากรมั่งคั่ง สิ่งแวดล้อมปลอดภัยด้วยการบริหารจัดการข้ามมิติแบบองค์รวม					
ยุทธศาสตร์	๑. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๒. การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๓. การบริหารจัดการเพื่อสร้างสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ	๔. การจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ	๕. การยกระดับกระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด	๑.๑ สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ ๕๕ โดยเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๒๒ ของพื้นที่ทั้งหมด (ร้อยละ) ๑.๒ ดัชนีดัชนีการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและดัชนีชี้วัดที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริเวณของประเทศไทย (Thailand Red List Index) (๐ - ๑) ๑.๓ จำนวนพื้นที่ปรับปรุงเพื่อการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ไม่เหมาะสมภายใต้โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) (ไร่) ๑.๔ สถานะประเมินการประเมินและอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ (CSR - DPM) และมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green mining) (จำนวน) ๑.๕ กลไกทางการเงินและโครงการภายใต้กลไกทางการเงินสนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ (จำนวน)	๒.๑ พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ๒.๒ เขตพื้นที่คุ้มครองได้รับการประกาศเพิ่มขึ้น (พื้นที่) ๒.๓ พื้นที่ปะการังสมบูรณ์สถานภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ (ร้อยละ) ๒.๔ พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น (ไร่) ๒.๕ ชะยะทะเลได้รับการบริหารจัดการไม่น้อยกว่า ๒๕๐ ตำบล (ตำบล) (ตำบล)	๓.๑ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ จากกรณีปกติ (ร้อยละ) ๓.๒ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานทั้งหมดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ๓.๓ อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสารเคมีต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อปี (ตั้งแต่ปี ๒๐๑๐-๒๐๒๐) (คน) ๓.๔ ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการมลพิษเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๔.๑ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำดิบอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ ๘๕ และแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ ร้อยละ ๘๕ (ร้อยละ) ๔.๒ ร้อยละของพื้นที่คุณภาพอากาศดีขึ้น ร้อยละ ๘๐ (ร้อยละ) ๔.๓ ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ) ๔.๔ ชุมชนผู้เปราะบางได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ (ร้อยละ) ๔.๕ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๘๐ (ร้อยละ) ๔.๖ มลพิษอันตรายได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๐๐ (ร้อยละ) ๔.๗ มีการจัดทำแผนผังภูมิเขตพื้นชั้น ๑ ภาค (จำนวนภาค) ๔.๘ มีเมืองต้นแบบที่พัฒนาบนพื้นฐานภูมิเขตอย่างน้อย ๒๐ เมือง (จำนวนเมือง) ๔.๙ มีพื้นที่สีเขียวสาธารณะในภาพรวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ตารางเมตรต่อคน (ตารางเมตรต่อคน) ๔.๑๐ มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ	๕.๑ การบริโภคโลกในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีปริมาณลดลง (กิโลกรัมต่อดอลลาร์สหรัฐ) ๕.๒ มีจังหวัดพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๙ จังหวัด ๕๔ พื้นที่ (จำนวนจังหวัด/พื้นที่) ๕.๓ สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ๕.๔ อันดับการพัฒนาการดำเนินงานและการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม อยู่ ๑ ใน ๒๕ (อันดับ) ๕.๕ สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการและสนับสนุนต่อการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ๕.๖ การรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน) ๕.๗ มีการนำกระบวนการ SEA ไปใช้ในพื้นที่สำคัญด้านการพัฒนาบนนโยบาย (มี/ไม่มี) ๕.๘ การดำเนินการภายใต้ความตกลงระดับพหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)
กลยุทธ์	<ul style="list-style-type: none"> • การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและยั่งยืน • การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน 	<ul style="list-style-type: none"> • การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรและระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งที่มีความสมบูรณ์ • การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน 	<ul style="list-style-type: none"> • การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน • การส่งเสริมความพร้อมในการปรับตัวและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติในระบบ 	<ul style="list-style-type: none"> • การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ลด และขจัดมลพิษ • การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม • การเสริมความเข้มแข็งของสภาองค์กรชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน • การส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม • การส่งเสริมพัฒนาเครื่องมือและโครงสร้างเพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม • การส่งเสริมการพัฒนาโครงการและเครือข่ายเพื่อยกระดับกระบวนการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2-1 ความเชื่อมโยงของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 กับแผนระดับที่ 1-3 และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตารางที่ 2-1 ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 -2570

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพให้เติบโต และมีความเป็นธรรมบนความสมดุล ของฐานทรัพยากรธรรมชาติ	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเล เพื่อการพัฒนาศักยภาพการใช้ทรัพยากร ทางทะเลอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการเพื่อสร้างสังคม ที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
เป้าหมาย	เป้าหมาย	เป้าหมาย
ให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติและความ หลากหลายทางชีวภาพได้รับการส่งเสริม ทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ อย่างสมดุลเป็นธรรม และเกิดความมั่นคง	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้รับการรักษา ฟื้นฟูให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน เป็นฐานการ พัฒนาประเทศทางเศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ลดลง ทุกภาคส่วนมีศักยภาพในการปรับตัว และรับมือต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ
กลยุทธ์	กลยุทธ์	กลยุทธ์
1.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และ ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างยั่งยืน 1.2 การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการ พัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากร ชีวภาพอย่างยั่งยืน	2.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและ ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรและ ระบบนิเวศทางทะเลและ ชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์ 2.2 การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการ พัฒนาเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งอย่างยั่งยืน	3.1 การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในทุกภาคส่วน 3.2 การส่งเสริมความพร้อมในการปรับตัวและ ลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ ทั้งระบบ
ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด
1.1 สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 โดยเป็นพื้นที่ ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ ประโยชน์ร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้ง ประเทศ (ร้อยละ) 1.2 ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ ที่เสี่ยงต่อการถูก คุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index) (0 - 1) 1.3 จำนวนพื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ไม่เหมาะสม โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) (ไร่) 1.4 สถานประกอบการเหมืองแร่และ อุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการรับรอง มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR- DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining) (จำนวน) 1.5 กลไกทางการเงินและโครงการภายใต้ กลไกทางการเงินที่สนับสนุนใน การอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและความหลาก หลากทางชีวภาพ (จำนวน)	2.1 พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่ คุ่มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) 2.2 เขตพื้นที่ที่สมดุลได้รับการประกาศ เพิ่มขึ้น (พื้นที่) 2.3 พื้นที่ปะการังสมบูรณ์คงสถานภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 (ร้อยละ) 2.4 พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น (ไร่) 2.5 ชยะทะเลได้รับการบริหารจัดการ ไม่น้อยกว่า 250 ต้นต่อปี (ต้นต่อปี)	3.1 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยรวมลดลงอย่างน้อยร้อยละ 21 จากกรณีปกติ (ร้อยละ) 3.2 สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการ ใช้พลังงาน ขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) 3.3 อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับ ผลกระทบจาก สาธารณภัยต่อประชากร 100,000 คนลดลง (คนต่อ 100,000 คน) 3.4 ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่มีการ บูรณาการการจัดการภัยพิบัติเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

<p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษ ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การยกระดับกระบวนการ เพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>เป้าหมาย</p> <p>ระบบบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษ มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชน</p>	<p>เป้าหมาย</p> <p>ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และพัฒนากลไกที่ช่วยยกระดับกระบวนการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>กลยุทธ์</p>	<p>กลยุทธ์</p>
<p>4.1 การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ลด ควบคุม และขจัดมลพิษ</p> <p>4.2 การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>4.3 การส่งเสริมความแข็งแกร่งของกลไกการควบคุมมลพิษ</p>	<p>5.1 การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน</p> <p>5.2 การส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>5.3 การส่งเสริมการพัฒนาเครื่องมือและโครงสร้างเพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>5.4 การส่งเสริมการพัฒนาโครงการและเครือข่ายเพื่อยกระดับกระบวนการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>ตัวชี้วัด</p>	<p>ตัวชี้วัด</p>
<p>4.1 คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85 และแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89 (ร้อยละ)</p> <p>4.2 พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศ ดีขึ้น ร้อยละ 80 (ร้อยละ)</p> <p>4.3 ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ)</p> <p>4.4 ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80 (ร้อยละ)</p> <p>4.5 ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 50 (ร้อยละ)</p> <p>4.6 มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ 100 (ร้อยละ)</p> <p>4.7 มีการจัดทำแผนผังภูมินิเวศเพิ่มขึ้น 1 ภาค (จำนวนภาค)</p> <p>4.8 มีเมืองต้นแบบที่พัฒนา บนพื้นฐานภูมินิเวศ อย่างน้อย 22 เมือง (จำนวนเมือง)</p> <p>4.9 มีพื้นที่สีเขียวสาธารณะ ในภาพรวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน (ตารางเมตรต่อคน)</p> <p>4.10 มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ที่มีประสิทธิภาพ</p>	<p>5.1 การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีปริมาณลดลง (กิโลกรัมต่อดอลลาร์สหรัฐ)</p> <p>5.2 มีจังหวัด/พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 39 จังหวัด 54 พื้นที่ (จำนวนจังหวัด/พื้นที่)</p> <p>5.3 สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)</p> <p>5.4 อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมอยู่ 1 ใน 67 (อันดับ)</p> <p>5.5 สัดส่วนของหน่วยงานที่ เข้าร่วมดำเนินการและสัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)</p> <p>5.6 การรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)</p> <p>5.7 มีการนำกระบวนการ SEA ไปใช้ในพื้นที่สำคัญด้านการพัฒนา ระดับนโยบาย (มี/ไม่มี)</p> <p>5.8 การดำเนินการภายใต้ ความตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)</p>

3

**ตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการ
คุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570**

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติบก
และความหลากหลายทางชีวภาพ
ให้เติบโตและมีความเป็นธรรม
บนความสมดุลของฐาน
ทรัพยากรธรรมชาติ

1

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศ
ทางทะเลเพื่อการพัฒนาศักยภาพ
การใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน

2

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การบริหารจัดการเพื่อสร้างสังคม
ที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

3

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษ
ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ

4

ยุทธศาสตร์ที่ 5

การยกระดับกระบวนการทัศน์
เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

5

1 ยุทธศาสตร์ที่

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติบก
และความหลากหลายทางชีวภาพ
ให้เติบโตและมีความเป็นธรรม
บนความสมดุลของฐาน
ทรัพยากรธรรมชาติ

-
- 1.1 สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 โดยเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งประเทศ (ร้อยละ)
 - 1.2 ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index) (0 - 1)
 - 1.3 จำนวนพื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ไม่เหมาะสม โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) (ไร่)
 - 1.4 สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining) (จำนวน)
 - 1.5 กลไกทางการเงินและโครงการภายใต้กลไกทางการเงินที่สนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ (จำนวน)

ยุทธศาสตร์ที่

1

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ
ให้เติบโตและมีความเป็นระบบบนความสมดุลของฐาน
ทรัพยากรธรรมชาติ

มีเป้าหมาย ให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการส่งเสริม ทั้งการอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์อย่างสมดุลเป็นธรรม และเกิดความมั่นคง ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่
1.1

สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 โดยเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งประเทศ

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13
 - » หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
 - » เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- แผนแม่บทพัฒนาการป่าไม้แห่งชาติ

คำนิยาม

- “ป่าไม้” หมายถึง พื้นที่ปกคลุมของพืชพรรณที่สามารถจำแนกได้ว่ามีไม้ยืนต้นปกคลุมเป็นผืนต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3.125 ไร่ (0.5 เฮกตาร์) และหมายรวมถึงพื้นที่เหล่านี้
 - (1) พื้นที่ที่ไม่มีต้นไม้ขึ้นอยู่เป็นการชั่วคราวเนื่องจากกิจกรรมการจัดการป่าไม้แบบตัดหมด (Clear-cutting) แต่สามารถสืบต่อพันธุ์ของพรรณพืช (Regeneration) ภายใน 5 ปี หรือมากกว่า 5 ปี ในกรณีพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษตามเหตุผลทางวิชาการและมีความคาดหมายว่าจะสามารถมีพื้นที่ปกคลุมของพืชพรรณที่มีไม้ยืนต้นปกคลุมเป็นผืนต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3.125 ไร่
 - (2) พื้นที่ถนนป่าไม้ แนวกันไฟ และพื้นที่โล่งขนาดเล็กอื่น ๆ ที่เกิดจากกิจกรรมการจัดการป่าตามหลักวิชาการ ไม่รวมถึงถนนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการคมนาคมเป็นหลัก
 - (3) พื้นที่ที่มีต้นไม้เป็นแถบหรือแนว ที่มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 3.125 ไร่ (0.5 เฮกตาร์) และกว้างมากกว่า 20 เมตร
 - (4) พื้นที่ป่าชายเลนในเขตน้ำขึ้นน้ำลงของน้ำทะเล โดยไม่คำนึงถึงว่าพื้นที่นั้นได้รับการจำแนกให้เป็นพื้นที่ดินหรือไม้ก็ตาม และรวมถึงป่าบุง ป่าทาม และป่าอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
 - (5) พื้นที่ที่มีไม้ปกคลุมเป็นผืนต่อเนื่อง
 - (6) รวมถึงทุ่งหญ้าและลานหินที่มีอยู่ตามธรรมชาติที่ปรากฏล้อมรอบด้วยพื้นที่ที่จำแนกได้ว่าเป็นพื้นที่ป่าไม้
 - (7) หากมีประเด็นที่ต้องพิจารณาจากที่กำหนด ให้พิจารณาตามเอกสารทางวิชาการขององค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ที่ได้กำหนดนิยามและคำทางป่าไม้ไว้ในเอกสาร Global Forest Resources Assessment 2020
- การจำแนกป่าไม้ในนโยบายป่าไม้แห่งชาติ
 - (1) ป่าอนุรักษ์

ป่าอนุรักษ์ กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งป้องกันภัยธรรมชาติต่างๆ และรักษาสภาพธรรมชาติที่สวยงามหรือมีจุดเด่นเฉพาะตัว ตลอดทั้งเพื่อประโยชน์ในการศึกษา การวิจัย และนันทนาการ หรือเขตพื้นที่อื่นใดที่มีคุณค่าทางธรรมชาติ หรือคุณค่าอื่น อันควรแก่การอนุรักษ์หรือรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเช่น อุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ พื้นที่เตรียมการอุทยานแห่งชาติ พื้นที่เตรียมการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พื้นที่เตรียมการเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ป่าสงวนแห่งชาติที่ควรแก่การอนุรักษ์บางส่วน ป่าชายเลนอนุรักษ์

ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 โดยเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งประเทศ

คำนิยาม (ต่อ)

(2) ป่าเศรษฐกิจและป่าชุมชน

ป่าเศรษฐกิจ กำหนดไว้เพื่อการผลิตไม้และของป่าเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ หรือเขตพื้นที่อื่นใดที่มีความเหมาะสมกับการกำหนดให้เป็นเขตป่าเศรษฐกิจโดยอยู่นอกเขตป่าอนุรักษ์ ประกอบด้วย (1) ป่าเศรษฐกิจในที่ดินของรัฐ ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ (ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น 3, 4, 5) เขตป่าไม้ของรัฐที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ตามกฎหมายให้เป็นป่าเศรษฐกิจ เขตพื้นที่อื่นของรัฐที่ประสงค์จะสร้างสวนป่าเศรษฐกิจ ป่าไม้ถาวร ป่าชายเลนนอกเขตป่าชายเลนอนุรักษ์ และ (2) ป่าเศรษฐกิจในที่ดินของเอกชน ได้แก่ ที่ดินกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินและที่ดินนอกเขตป่าไม้ของรัฐอื่น ๆ

ป่าชุมชน หมายถึง ป่านอกเขตป่าอนุรักษ์หรือพื้นที่อื่นของรัฐนอกเขตป่าอนุรักษ์ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเป็นป่าชุมชน โดยชุมชนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู จัดการ บำรุงรักษา ตลอดจนใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพในป่าชุมชนอย่างสมดุลและยั่งยืน

- พื้นที่ป่าธรรมชาติ คือ พื้นที่ที่มีสภาพป่าซึ่งอยู่ในที่ดินของรัฐ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ ป่าชายเลน ป่าสงวนแห่งชาติ เป็นต้น
- พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติ (ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น 3, 4, 5) สวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สวนป่าเอกชน ป่าชุมชน และพื้นที่ปลูกป่าในที่ดินเอกชน

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากข้อมูลพื้นที่ป่าธรรมชาติ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมในแต่ละปี ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการติดตามการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้

ข้อมูลพื้นฐาน

- พื้นที่ป่าไม้และร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ

ข้อมูล	ปี พ.ศ.					
	2560	2561	2562	2563	2564	2565
พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	102,156,350.53	102,488,302.19	102,484,072.71	102,353,484.76	102,212,434.37	102,135,974.96
ร้อยละ	31.58	31.68	31.68	31.64	31.59	31.57

ที่มา : กรมป่าไม้. 2565. ข้อมูลสารสนเทศกรมป่าไม้: เนื้อที่ป่าไม้ของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2516 - 2564

<http://forestinfo.forest.go.th/Content.aspx?id=72> สืบค้นวันที่ 7 กรกฎาคม 2565

- ร้อยละของพื้นที่ป่าธรรมชาติและป่าเศรษฐกิจ

ข้อมูล	ปี พ.ศ.					
	2560	2561	2562	2563	2564	2565
พื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติ (ร้อยละ)	31.58	31.68	31.68	31.64	31.59	31.57
พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	0.34	0.34	0.34	0.34	0.34	0.34

ที่มา : รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปี 2564

หมายเหตุ : พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ 0.34 เป็นจำนวนที่รวมอยู่ในพื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ 1.1

สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 โดยเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งประเทศ

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » พื้นที่ป่าธรรมชาติ (ไร่)
- » พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ (ไร่)
- » พื้นที่ประเทศ : ประเทศไทย มีพื้นที่เท่ากับ 323,528,699.65 ไร่
(อ้างอิงจากกรมป่าไม้, 2564.รายงานข้อมูลสารสนเทศนื้อที่ป่าไม้)

• สูตรคำนวณ

- » ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า = ร้อยละของพื้นที่ป่าธรรมชาติ + ร้อยละของพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์
- » ร้อยละของพื้นที่ป่าธรรมชาติ = $\frac{\text{พื้นที่ป่าธรรมชาติ}}{\text{พื้นที่ประเทศไทย}} \times 100$
- » ร้อยละของพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ = $\frac{\text{พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ}}{\text{พื้นที่ประเทศไทย}} \times 100$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - » รายงานข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมแต่ละปีของกรมป่าไม้
 - » ข้อมูลสารสนเทศป่าไม้ (<https://forestinfo.forest.go.th/>)
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » ส่วนแผนงานและงบประมาณ สำนักแผนงานและสารสนเทศ กรมป่าไม้

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- นิยามของป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์อยู่ระหว่างการกำหนดคานิยาม จึงกำหนดจากป่าเศรษฐกิจที่ดินของรัฐ และที่ดินของเอกชน

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมป่าไม้

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index) (0-1)**ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น**

- กรอบงานคุณหมิง-มอนทรีออล ว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพของโลก
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - » เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พืชพันธุ์ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

คำนิยาม

- บัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (The IUCN Red List of Threatened Species : IUCN Red List) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์อย่างเป็นระบบ โดยอิงตามข้อมูลการลดลงของจำนวนประชากร ขอบเขตทางภูมิศาสตร์ และจำนวนประชากรวัยเจริญพันธุ์
- ประเทศไทยมีการประเมินสถานภาพชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม หรือเรียกว่า Thailand Red Data โดยใช้หลักเกณฑ์การจำแนกตาม IUCN Red List Categories and Criteria: Version 3.1 (2001) โดยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินสถานภาพของชนิดพันธุ์ไว้ ดังนี้
 - (1) Extinct (EX) : สูญพันธุ์ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่สูญพันธุ์ไปแล้ว โดยมีหลักฐานที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการตายของชนิดพันธุ์นี้ตัวสุดท้าย
 - (2) Extinct in the Wild (EW) : สูญพันธุ์ในธรรมชาติ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ไม่มีรายงานว่าพบหรืออาศัยอยู่ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ แต่ยังคงเหลืออยู่ในสถานที่กักกัน
 - (3) Critically Endangered (CR) : ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการสูญพันธุ์จากพื้นที่ธรรมชาติในอนาคตอันใกล้
 - (4) Endangered (EN) : ใกล้สูญพันธุ์ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่กำลังอยู่ในภาวะเสี่ยงที่ใกล้จะสูญพันธุ์ไปจากโลกหรือสูญพันธุ์ไปจากแหล่งที่มีการกระจายพันธุ์อยู่ ถ้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้เกิดการสูญพันธุ์ยังคงดำเนินต่อไป
 - (5) Vulnerable (VU) : มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่เข้าสู่ภาวะใกล้สูญพันธุ์ในอนาคตอันใกล้ ถ้ายังคงมีปัจจัยต่าง ๆ อันเป็นสาเหตุให้ชนิดพันธุ์นั้นสูญพันธุ์
 - (6) Near Threatened (NT) : ใกล้ถูกคุกคาม หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่มีแนวโน้มอาจถูกคุกคามในอนาคตอันใกล้ เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ยังไม่มีผลกระทบมาก
 - (7) Least Concern (LC) : เป็นกังวลน้อยที่สุด หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ยังไม่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม และพบเห็นอยู่ทั่วไป
 - (8) Data Deficient (DD) : ข้อมูลไม่เพียงพอ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะวิเคราะห์ถึงความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์โดยตรงหรือโดยอ้อม ชนิดพันธุ์กลุ่มนี้มีความจำเป็นต่อการจัดหาความรู้เพิ่มเติมจากการศึกษาวิจัยในอนาคต
 - (9) Not Evaluated (NE) : ยังไม่ได้ถูกประเมิน หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ยังไม่ได้รับการประเมินตามเกณฑ์ในการจำแนก
- ชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์จากแหล่งที่มีการกระจายพันธุ์อยู่ เนื่องจากมีปัจจัยคุกคามอันเป็นสาเหตุให้ชนิดพันธุ์นั้นสูญพันธุ์ โดยเป็นการกำหนดกลุ่มของชนิดพันธุ์ที่มีความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (Critically Endangered) ใกล้สูญพันธุ์ (Endangered) และมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable)
- ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม (Red List Index: RLI) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แนวโน้มการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของชนิดพันธุ์ ทำให้สามารถ ติดตามความคืบหน้าไปสู่เป้าหมายเพื่อลดการสูญเสียมความหลากหลายทางชีวภาพ โดย RLI มีค่าตั้งแต่ 0-1 ดังนี้
 - RLI มีค่าแนวโน้มเข้าใกล้ 1 หมายถึง ชนิดพันธุ์นั้นมีแนวโน้มไม่มีการสูญพันธุ์ในอนาคตอันใกล้
 - RLI มีค่าแนวโน้มเข้าใกล้ 0 หมายถึง ชนิดพันธุ์นั้นมีแนวโน้มสูญพันธุ์ในอนาคตอันใกล้

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index) (0-1)

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index)

ข้อมูลพื้นฐาน

- ข้อมูลสถานภาพของชนิดพันธุ์สัตว์ทั้งที่มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง

ชนิดพันธุ์	EX	EW	สถานภาพชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม				NT	LC	DD	NE	รวม
			CR	EN	VU	รวม					
สัตว์ที่มีกระดูกสันหลัง											
สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	4	-	19	39	64	122	34	150	35	-	345
นก	3	3	52	59	78	189	138	737	5	-	1,075
สัตว์เลื้อยคลาน	-	1	17	17	17	51	59	315	34	1	461
สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก	-	-	-	4	15	19	20	113	32	-	184
ปลา	5	1	53	72	170	295	93	1,502	1,044	-	2,940
รวม	12	5	141	191	344	676	344	2,817	1,150	1	5,005
สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง											
มอลลัสกา	-	-	6	12	163	181	401	1,260	713	28	2,583
ครัสเตเชียน	-	-	-	5	9	14	8	118	54	-	194
ปะการัง	-	-	1	45	61	107	173	22	27	97	426
รวม	-	-	7	62	233	302	582	1,400	794	125	3,203

ที่มา : กองจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2563

สถานภาพการคุกคามชนิดพันธุ์. <http://chm-thai.onep.go.th/> สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2565

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index) (0-1)

ข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

- ผลทดสอบการคำนวณค่าดัชนี (Red List Index : RLI) ของกลุ่มสัตว์มีกระดูกสันหลังและสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง

Red List Index (RLI)	พ.ศ. 2558	พ.ศ. 2563
สัตว์เลื้อยลูกดัวนม	0.76	0.76
นก	0.87	0.86
สัตว์เลื้อยคลาน	0.89	0.90
สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก	0.92	0.92
ปลา	0.55	0.91
RLI เฉลี่ย	0.80	0.87
มอลลัสกา	ไม่ได้ทำการประเมิน	0.92
ครัสเตเชียน	ไม่ได้ทำการประเมิน	0.94
ปะการัง	ไม่ได้ทำการประเมิน	0.70
RLI เฉลี่ย	-	0.85

ที่มา : กองจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2563

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » ข้อมูลชนิดพันธุ์ในแต่ละหมวดหมู่บัญชีชนิดพันธุ์ (ชนิด)
- » คำนวณน้ำหนักหมวดหมู่ โดย
 - 0 สำหรับ ชนิดพันธุ์ที่ไม่ถูกคุกคาม (LC)
 - 1 สำหรับ ชนิดพันธุ์ใกล้ถูกคุกคาม (NT)
 - 2 สำหรับ ชนิดพันธุ์ที่มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (VU)
 - 3 สำหรับ ชนิดพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์ (EN)
 - 4 สำหรับ ชนิดพันธุ์ที่ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (CR)
 - 5 สำหรับ ชนิดพันธุ์ที่สูญพันธุ์โดยสมบูรณ์ (EX)

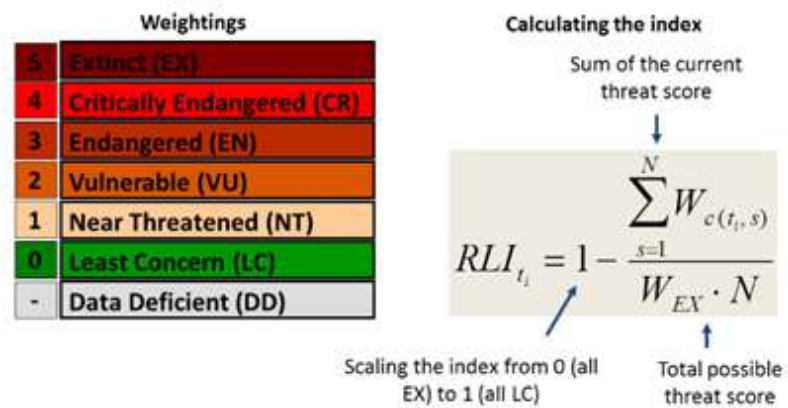
ตัวชี้วัดที่ 1.2

ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index) (0-1)

วิธีการวัดและการคำนวณ (ต่อ)

• สูตรคำนวณ

- » ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย คำนวณได้จาก ผลรวมของผลคูณจำนวนชนิดพันธุ์ (N) ในแต่ละหมวดหมู่บัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามกับ ค่าน้ำหนักหมวดหมู่ (W) ทหารด้วยจำนวนชนิดพันธุ์ทั้งหมดคูณด้วยค่าน้ำหนักสูงสุด (เท่ากับ 5) แล้วนำค่ามาลบออกจาก 1 เพื่อให้ค่าดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม มีค่าระหว่าง 0 - 1 แสดงดังภาพที่ 3-1

ภาพที่ 3-1 การคำนวณดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม (ที่มา: <https://www.iucnredlist.org/assessment/red-list-index>)

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ระบบคลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย : TH-BIF (<https://thbif.onep.go.th/>)
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : ระยะเวลาทุก 5 ปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ทุก 5 ปี
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การปรับปรุงข้อมูลสถานภาพชนิดพันธุ์ และรายละเอียดอื่น ๆ ของชนิดพันธุ์ ตามค่ามาตรฐานกำหนดจัดเก็บข้อมูลในทุก 4-10 ปี โดยประเทศไทย กำหนดให้การปรับปรุงข้อมูล เป็นระยะทุก 5 ปี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนพื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมภายใต้โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) (ไร่)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี

คำนิยาม

- โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) หมายถึง หนึ่งในโครงการนโยบายที่รัฐบาลนำมาใช้ขับเคลื่อนภาคการเกษตรของไทย เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาการทำกรเกษตร โดยเฉพาะการปลูกพืชในพื้นที่ศักยภาพต่ำ (เหมาะสมเล็กน้อย: S3 และ ไม่เหมาะสม: N) ให้แก่เกษตรกรตามความสมัครใจ สำหรับพืชชนิดนั้น ๆ พร้อมทั้งสร้างความความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานของแต่ละสินค้าโดยใช้แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) เป็นเครื่องมือดำเนินการ ซึ่งจะดำเนินงานในพื้นที่เกษตรกรรมนอกเขตป่าไม้ตามกฎหมายเท่านั้น
- การปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดิน หมายถึง ปรับเปลี่ยนพื้นที่เพาะปลูกพืชในพื้นที่ที่มีศักยภาพต่ำ (S3 และ N) เป็นการผลิตสินค้าชนิดใหม่ที่เหมาะสมกับพื้นที่และเพิ่มศักยภาพของพื้นที่เป็น รายสินค้า ประกอบด้วย 4 ทางเลือกหลัก (1) พืชเศรษฐกิจหลักหรือพืชทางเลือกชนิดต่าง ๆ ที่มีตลาดรองรับหรือมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเมื่อผ่านการแปรรูป (2) ปศุสัตว์/พืชอาหารสัตว์ (3) ประมง (เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) และ (4) กิจกรรมอื่น ๆ เช่น ปลูกไม้เศรษฐกิจเกษตรผสมผสาน เป็นต้น
- ฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) หมายถึง ชั้นข้อมูลแผนที่ที่จัดเก็บไว้ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และมีคำบรรยายคุณลักษณะของแต่ละชั้นข้อมูล โดยได้รับการบูรณาการข้อมูลจากความร่วมมือของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ได้เผยแพร่ให้สามารถเข้า ใช้งานผ่านเว็บไซต์ <https://agri-map-online.moac.go.th/login> และทางสมาร์โฟนผ่านแอปพลิเคชันผ่าน Agri-Map Mobile
- พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการทำการเกษตร หมายถึง พื้นที่ที่อยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย (S3) หรือพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม (N) รวมเรียกว่าพื้นที่ศักยภาพต่ำต่อการทำการเกษตร ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ตามหลักวิชาการ โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น ดิน ภูมิอากาศ น้ำ เป็นต้น นี้รวมถึง ปศุสัตว์ และประมง ด้วย

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากผลการดำเนินงานการปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม อ้างอิงจากข้อมูลของกรมพัฒนาที่ดิน

ข้อมูลพื้นฐาน

- ผลการดำเนินงานปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมและงบประมาณที่ดำเนินการ

ผลการดำเนินงาน	ปี พ.ศ.					
	2560	2561	2562	2563	2564	2565
พื้นที่ (ไร่)	157,701	270,167	138,608	133,758	98,305	81,677
งบประมาณ (ล้านบาท)	107.57	218.45	233.33	150.00	135.00	267.26

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน. 2565

ตัวชี้วัดที่ 1.3

จำนวนพื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ไม่เหมาะสมภายใต้โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) (ไร่)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » พื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ไม่เหมาะสม จากฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) (ไร่)

• สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - » รายงานจำนวนพื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ไม่เหมาะสม
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายไตรมาส ตามปีงบประมาณ
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสแรกของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กลุ่มนโยบายและวางแผนการใช้ที่ดิน กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมพัฒนาที่ดิน

**ตัวชี้วัดที่
1.4**

สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining) (จำนวน)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)
- แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570)

คำนิยาม

- สถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) และมาตรฐานเหมืองแร่ สีเขียว (Green mining) ซึ่งเทียบเท่ากับระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) ของโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ที่มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตามประเมินผลและทบทวน เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัล ด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับและการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยการประเมินการรับรองเหมืองแร่สีเขียวจะเป็นการประเมินผ่านกลไกคณะกรรมการ ส่วน CSR-DPIM จะเป็นการประเมินด้วยการตรวจสอบเอกสารเป็นหลัก
- เป็นการพัฒนาและส่งเสริมให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานมีความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางที่ กพร. ได้ปรับปรุงจาก ISO 26000 Guideline โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานประกอบการสามารถอยู่ร่วมกับชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน สร้างการยอมรับการประกอบการของอุตสาหกรรมแร่ และสร้างความเข้าใจในการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนโดยรอบพื้นที่เหมืองแร่
- เหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) เป็นการพัฒนาทรัพยากรแร่ขึ้นมาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมโดยก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด และมีการพัฒนาทรัพยากรแร่อย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับทุก ๆ ด้านในการประกอบการเหมืองแร่และกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งหลักเกณฑ์การประเมินเหมืองแร่สีเขียว ประกอบด้วย 1) ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคมเป็นที่ตั้ง 2) การลด ป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 3) การดูแลความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนงานและชุมชนผู้อาศัยใกล้เคียง 4) การมีพื้นที่สีเขียวและทัศนียภาพเรียบร้อยสะอาดตา 5) มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ 6) การใช้ทรัพยากรแร่อย่างคุ้มค่า

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) และมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green mining) จากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ตัวชี้วัดที่ 1.4 สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining) (จำนวน)

ข้อมูลพื้นฐาน

- จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining)

ปี พ.ศ.	จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM)					จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เหมืองแร่สีเขียว (Green mining)				
	เหมืองแร่	โรงโม่บดย่อยหิน	โรงแต่งแร่	โรงประกอบโลหกรรม	รวม	เหมืองแร่	โรงโม่บดย่อยหิน	โรงแต่งแร่	โรงประกอบโลหกรรม	รวม
2553	4	3	2	2	11	13	1	3	-	17
2554	6	6	2	2	16	10	6	6	3	25
2555	8	5	4	-	17	8	9	2	1	20
2556	6	4	1	-	11	12	11	7	1	31
2557	3	1	2	-	6	10	9	1	-	20
2558	4	4	1	1	10	11	10	2	-	23
2559	4	6	1	-	11	18	11	3	-	32
2560	4	4	1	1	10	11	9	4	-	24
2561	5	3	2	1	11	11	12	3	1	26
2562	4	1	1	-	6	17	20	3	1	41
2563	6	1	-	2	9	11	8	1	-	20
2564	2	4	-	1	7	16	7	4	2	29
2565	3	4	-	-	7	22	10	4	2	38
ยอดสะสม	59	46	17	10	132	170	123	43	11	346

ที่มา : กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่. 2565

ตัวชี้วัดที่ 1.4 สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining) (จำนวน)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining)

• สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

แนวทางการรายงาน

• แหล่งข้อมูล :

- » สรุปผลการดำเนินงานอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานกับความรับผิดชอบต่อสังคม CSR-DPIM ประจำปี
- » ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่องสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว ประจำปี

• ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :

- » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
- » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายน

• หน่วยประสานงาน :

- » กองบริหารสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ตัวชี้วัดที่
1.5กลไกทางการเงินและโครงการภายใต้กลไกทางการเงินที่สนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์
ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ (จำนวน)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- กรอบงานคุณหมิง-มอนทรีออลว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพของโลก

คำนิยาม

- กลไกทางการเงินที่สนับสนุนการดำเนินการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพทั้งภายในและต่างประเทศ อาทิ

» ภายในประเทศ

กองทุนสิ่งแวดล้อม เป็นกลไกทางการเงินที่สร้างแรงจูงใจโดยการให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยให้การสนับสนุนทั้งในลักษณะเงินอุดหนุนและเงินกู้ ซึ่งมีการกำหนดกรอบทิศทางสนับสนุนเงินอุดหนุนกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 23 (4) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 สำหรับอนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 มีโครงการที่ได้รับการอนุมัติ จำนวน 109 โครงการ

» ต่างประเทศ

(1) กลไกทางการเงินภายใต้โครงการการเงินเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพ หรือ The Biodiversity Finance Initiative เรียกสั้น ๆ ว่า ไบโอฟิน (BIOFIN) เป็นความร่วมมือระดับโลกของ 30 ประเทศภายใต้การดำเนินงานของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP: United Nations Development Programme) ในการนำนวัตกรรมทางการเงินที่เป็นกลไกหลักในการดูแลความหลากหลายทางชีวภาพให้ยั่งยืน โดยในประเทศไทยได้มีการนำร่องผ่านการจัดทำแผนการเงินเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพขึ้นที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(2) การเงินเพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Finance) หมายถึง กลไกการจัดการแหล่งเงินทุน เพื่อใช้ในกิจกรรมด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงกลไกการดำเนินการ ได้แก่ การเสริมสร้างศักยภาพ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพื่อเปลี่ยนประเทศเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ และมีความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมีกองทุนที่ให้การสนับสนุนการเงินเพื่อดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (Global Environment Facility: GEF) ให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ประเทศหรือผู้ที่ขอรับการสนับสนุนเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาวิกฤตทางสิ่งแวดล้อมโลกใน 6 สาขา คือ 1) ความหลากหลายทางชีวภาพ 2) ความเสื่อมโทรมของดิน 3) การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน 4) น่านน้ำสากล 5) สารเคมีและของเสีย และ 6) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็น Operational Focal Point ปฏิบัติหน้าที่พิจารณากำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงาน และงบประมาณ ตลอดจนประสานและกลั่นกรองข้อเสนอโครงการตามหลักเกณฑ์เพื่อขอรับการสนับสนุนจาก GEF โดยโครงการที่ขอรับการสนับสนุนจาก GEF ของประเทศไทย มีโครงการระดับประเทศจำนวน 45 โครงการ และโครงการระดับภูมิภาคและระดับโลกจำนวน 99 โครงการ และกองทุนภูมิอากาศสีเขียว (Green Climate Fund: GCF) มีกรอบยุทธศาสตร์เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 4 ด้าน คือ 1) เพิ่มการผลิตและการเข้าถึงพลังงานที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ 2) เพิ่มการขนส่งที่มีระบบการปล่อยคาร์บอนต่ำ 3) อาคาร เมือง อุตสาหกรรม และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และ 4) การใช้ที่ดิน และการจัดการป่าไม้แบบยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 1.5 กลไกทางการเงินและโครงการภายใต้กลไกทางการเงินที่สนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ (จำนวน)

คำนิยาม (ต่อ)

และเพิ่มการดูดกลับคาร์บอนในภาคป่าไม้ และมีกรอบยุทธศาสตร์เพื่อการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 4 ด้าน ได้แก่ 1) สุขภาพความเป็นอยู่และความมั่นคง ด้านอาหารและน้ำ 2) การดำรงชีวิตของคนและชุมชน 3) ระบบสาธารณสุขโรคและสิ่งปลูกสร้าง 4) ระบบนิเวศและการให้บริการของระบบนิเวศ โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยประสานงานหลักกับกองทุน เป็นต้น

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากกลไกทางการเงิน การคลัง และ/หรือแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนการดำเนินการ เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ ที่ได้จากการรวบรวมโดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลพื้นฐาน

- ไม่มี

วิธีการวัดและการคำนวณ

รายการข้อมูล

- » จำนวนกลไกทางการเงินและโครงการภายใต้กลไกทางการเงินที่สนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ

สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - » แบบรายงานการติดตามที่กำหนด
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : ทุก 2 ปี โดยกำหนดจัดเก็บข้อมูลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และ พ.ศ. 2570
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายน
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2 ยุทธศาสตร์ที่

การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศ
ทางทะเลเพื่อการพัฒนา
ศักยภาพการใช้ทรัพยากรทาง
ทะเลอย่างยั่งยืน

-
- 2.1 พื้นที่ที่ได้รับการปลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
 - 2.2 เขตพื้นที่สมดุลได้รับการประกาศเพิ่มขึ้น (พื้นที่)
 - 2.3 พื้นที่ปะการังสมบูรณ์คงสภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 (ร้อยละ)
 - 2.4 พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น (ไร่)
 - 2.5 ขยะทะเลได้รับการบริหารจัดการไม่น้อยกว่า 250 ตันต่อปี (ตันต่อปี)

ยุทธศาสตร์ที่

2

การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลเพื่อการพัฒนาศักยภาพ
การใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน

มีเป้าหมาย ให้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้รับการรักษาฟื้นฟูให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน เป็นฐานการพัฒนาประเทศทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่
2.1

พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- ดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean Health Index: OHI)
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - » ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- แผนปฏิบัติการอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย พ.ศ. 2561 - 2568 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562)

คำนิยาม

- พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง หมายถึง พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง โดยผ่านการพิจารณาการประกาศพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในชั้นพิจารณาโดยคณะกรรมการนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติหรือคณะกรรมการฯ ที่รับผิดชอบ
- พื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (Marine and Coastal Resources Protected Area) คือ เขต หรือพื้นที่ในทะเลและชายฝั่งที่มีทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญ (ตามมาตรา 3) ที่ได้รับการคุ้มครองเพื่อประโยชน์ในการสงวน การอนุรักษ์และการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้คงสภาพธรรมชาติและมีสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. 2564.)
- พื้นที่คุ้มครองทางทะเล Marine Protected Area (MPA) สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International Union for Conservation of Nature and Natural Resources: IUCN) ได้นิยามความหมายของพื้นที่คุ้มครองทางทะเลที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน คือ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่มีขอบเขตชัดเจน เป็นที่ยอมรับ ถูกจัดตั้งขึ้นและมีการจัดการที่อยู่บนฐานของกฎหมายหรือวิธีการอื่นใดที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการอนุรักษ์ธรรมชาติในระยะยาวและสอดคล้องกับการให้บริการของระบบนิเวศและคุณค่าทางวัฒนธรรม สำหรับพื้นที่คุ้มครองทางทะเลในประเทศไทย สามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ดังนี้ (1) พื้นที่คุ้มครองโดยใช้กฎหมายภายในประเทศโดยยึดตามแนวทางที่ IUCN กำหนด ได้แก่ ที่รักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำ พื้นที่กำหนดมาตรการในการทำประมง พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่คุ้มครองโบราณคดีใต้ทะเล พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ และพื้นที่สงวนชีวมณฑล (2) พื้นที่คุ้มครองที่จัดตั้งขึ้นตามกรอบความร่วมมือนานาชาติ ได้แก่ พื้นที่มรดกแห่งอาเซียน อุทยานแห่งชาติทางทะเล และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และ (3) พื้นที่คุ้มครองแหล่งทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้แก่ พื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่แนวปะการัง และพื้นที่แหล่งหญ้าทะเล
- พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หมายถึง พื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 43-45 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยเป็นกลไกทางกฎหมายที่สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการสงวน คุ้มครอง รักษา ยับยั้งการดำเนินการหรือส่งเสริมการดำเนินการใด ๆ อันเป็นการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ควบคู่กับการดำเนินการฟื้นฟูด้วยวิธีอื่น ๆ โดยผ่านการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในพื้นที่

ตัวชี้วัดที่
2.1

พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากพื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเล ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558

ข้อมูลพื้นฐาน

- พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลตามแผนการจัดตั้งพื้นที่คุ้มครองทางทะเล ระหว่าง ปี พ.ศ. 2559 – 2568

ลำดับที่	ชื่อพื้นที่	จังหวัด	พื้นที่ (ตร.กม.)	หมายเหตุ
1	หมู่เกาะกระ	นครศรีธรรมราช	229.12449	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138 ตอนที่ 37 ก วันที่ 28 พฤษภาคม 2564
2	พื้นที่ชายฝั่ง จ.ตรัง	ตรัง	1,450.23938	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138 ตอนพิเศษ ที่ 170 ง วันที่ 20 กรกฎาคม 2565
3	หมู่เกาะไข่	พังงา	29.264369	
4	หมู่เกาะมัน	ระยอง	76.741472	
5	เกาะราชา	ภูเก็ต	375.359417	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 140 ตอนพิเศษ ที่ 58 ง วันที่ 13 มีนาคม 2566
6	อ่าวตราด	ตราด	266.459524	
7	หมู่เกาะทะเล ลิงห์ สังก์	ประจวบคีรีขันธ์	63.858383	อส. ดูแล
8	Shelf break front	ภูเก็ต	6,750.387331	
9	เกาะสะเก็ด	ระยอง	3.342111	
10	เกาะหมาก	ตราด	183.2354	
11	เกาะไข่	ชุมพร	7.557192	
12	เกาะโลซิน	ปัตตานี	146.910421	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 139 ตอนที่ 20 ก วันที่ 31 มีนาคม 2565
13	อ่าวขนอม	นครศรีธรรมราช	323.03093	
14	เกาะเหลื่อม	ประจวบคีรีขันธ์	2.812643	
15	กลุ่มเกาะศรีบอยา	กระบี่	450.689946	
16	เกาะหนูเกาะแมว	สงขลา	61.103312	
17	กลุ่มเกาะเปริด	จันทบุรี	27.450882	
18	กลุ่มเกาะประจวบฯ ตอนบน	ประจวบคีรีขันธ์	2.018144	
19	หมู่เกาะพยาม	ระนอง	149.57732	
20	หมู่เกาะสาหร่าย	สตูล	121.503394	

ตัวชี้วัดที่
2.1

พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อพื้นที่	จังหวัด	พื้นที่ (ตร.กม.)	หมายเหตุ
21	กลุ่มเกาะกูด	ตราด	402.842531	
22	กลุ่มเกาะล้าน	ชลบุรี	312.049718	
23	เกาะทะลุ สมุย	สุราษฎร์ธานี	55.812013	
24	กลุ่มเกาะกง พะงัน	สุราษฎร์ธานี	99.00895	
25	กลุ่มเกาะพิทักษ์	ชุมพร	28.036082	
26	กลุ่มเกาะสมุย ตอนเหนือ	สุราษฎร์ธานี	95.430519	
27	กลุ่มเกาะภูเก็ต	ภูเก็ต	664.697099	
28	กลุ่มเกาะประจวบฯ ตอนล่าง	ประจวบคีรีขันธ์	75.597937	
29	กลุ่มเกาะอ่างทอง	สุราษฎร์ธานี	250.337087	
30	กลุ่มเกาะยวน้อย-ยวใหญ่	พังงา	773.670643	
31	กลุ่มเกาะสันตา	กระบี่	204.904871	
32	กลุ่มเกาะร้านไก่ ร้านเป็ด	ชุมพร	166.083312	
33	กลุ่มเกาะโทน	กระบี่	141.053207	
รวมพื้นที่คุ้มครองระหว่างปี พ.ศ. 2559-2568			13,990.189907	
หักซ้อนทับกับพื้นที่ปัจจุบัน (อุทยานแห่งชาติ เขตห้ามล่า, พื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อม, สงวนชีวมณฑล, เขตรักษาพันธุ์สัตว์)			3,359.5238626	
เหลือ			10,630.6660444	

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. 2565.

- พื้นที่คุ้มครองทางทะเลในประเทศไทย

รูปแบบ	จำนวน (แห่ง)	กฎหมายหลัก	พื้นที่รวม (ตร.กม.)	พื้นที่บก (ตร.กม.)	พื้นที่ทะเล (ตร.กม.)	ประเภท (IUCN)
1. ที่รักษาพืชพันธุ์	223	พ.ร.ก. การประมง พ.ศ. 2558 และพ.ร.ก. การประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560	-	191 แห่ง	30 แห่ง	Ia
2. พื้นที่กำหนดมาตรการในการทำประมง	25	พ.ร.ก. การประมง พ.ศ. 2558 และพ.ร.ก. การประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560	50,814.94	-	50,814.94	IV
3. พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	6	พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535	9,499.27	4,981.48	4,517.79	VI

ตัวชี้วัดที่
2.1

พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

รูปแบบ	จำนวน (แห่ง)	กฎหมายหลัก	พื้นที่รวม (ตร.กม.)	พื้นที่บก (ตร.กม.)	พื้นที่ทะเล (ตร.กม.)	ประเภท (IUCN)
4. พื้นที่คุ้มครองโบราณคดีใต้น้ำ	44	พ.ร.บ. โบราณสถาน โบราณวัตถุฯ พ.ศ. 2504	44 แห่ง	2 แห่ง	42 แห่ง	V
5. พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ	9	Ramsar Convention	1,213.88	1,196.27	17.61	-
6. พื้นที่สงวนชีวมณฑล	1	Man and Biosphere Programme (MAB)	304.13	175.77	128.36	-
7. พื้นที่มรดกแห่งอาเซียน	2	ASEAN Declaration on Heritage Parks 2003	2,154.75	424.49	1,730.26	-
8. อุทยานแห่งชาติทางทะเล	22	พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504	6,927.75	2,137.07	4,790.68	II
9. เขตห้ามล่าสัตว์ป่า	9	พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535	777.47	705.73	71.74	IV
10. พื้นที่ป่าชายเลน	24 จังหวัด	พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507	2,440.10	2,440.10	-	-
11. แหล่งปะการัง	16 จังหวัด	พ.ร.ก.การประมง พ.ศ. 2558 และ พ.ร.ก. การประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า 2535	205.21	-	205.21	-
12. แหล่งหญ้าทะเล	17 จังหวัด	-	189.87	-	189.87	-

ที่มา : คลังความรู้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง.
https://km.dmcrc.go.th/c_61/s_21/d_7907

- พื้นที่คุ้มครองทางทะเลในประเทศไทย ที่ส่วนจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเล กองอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล รวบรวมไว้มี 7 ประเภท* ดังนี้
 - (1) อุทยานแห่งชาติทางทะเล จำนวน 23 แห่ง
 - (2) เขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 3 แห่ง
 - (3) พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน 6 แห่ง
 - (4) พื้นที่สงวนชีวมณฑล จำนวน 1 แห่ง
 - (5) ที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จำนวน 56 แห่ง
 - (6) พื้นที่ชุ่มน้ำ จำนวน 9 แห่ง
 - (7) พื้นที่คุ้มครองตาม พรบ.ทช. จำนวน 4 แห่ง

ตัวชี้วัดที่
2.1

พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

- พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่	ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	จังหวัด	ขนาดเนื้อที่โดยประมาณ (ตร.กม.)		
			ทางบก	ทางทะเล	รวม
1	พื้นที่แนวชายฝั่งทะเล	กระบี่	1,775	1,902	3,677
2	พื้นที่แนวชายฝั่งทะเล	เพชรบุรี-ประจวบคีรีขันธ์	499	374	873
3	พื้นที่แนวชายฝั่งทะเล	พังงา	1,776	1,538	3,314
4	พื้นที่เกาะภูเก็ต และทะเลโดยรอบ	ภูเก็ต	543	2,257	2,800
5	พื้นที่เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า และทะเลโดยรอบ	สุราษฎร์ธานี	420	3,097	3,517
6	พื้นที่อำเภอบางละมุง และอำเภอ สัตหีบ และทะเล	ชลบุรี	163	232	395
พื้นที่ทางทะเลรวม				9,400	

ที่มา : กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ สผ. (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2565).

หมายเหตุ - พื้นที่รวมเกาะ และพื้นที่บางพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ที่ ทช. อยู่ระหว่างดำเนินการตาม พ.ร.บ. ทช.

วิธีการวัดและการคำนวณ

รายการข้อมูล

- พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง (ตร.กม.)
- พื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (ตร.กม.)

สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละพื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง} = \frac{\text{พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง}}{\text{พื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

แหล่งข้อมูล :

- » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- » The World Database on Protected Areas (WDPA) : <https://www.protectedplanet.net/en/thematic-areas/wdpa?tab=WDPA>

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :

- » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
- » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนพฤศจิกายน

ตัวชี้วัดที่ 2.1

พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

แนวทางการรายงาน (ต่อ)

- หน่วยประสานงาน :
 - » กองอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งไม่รวมพื้นที่คุ้มครองทางบก
- การประกาศพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ประกอบด้วยหลายขั้นตอน ทำให้มีระยะเวลาในการดำเนินงานมาก จึงได้กำหนดตัวชี้วัดเป็นพื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่ง โดยผ่านการพิจารณาการประกาศพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในชั้นพิจารณาโดยคณะกรรมการนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ หรือคณะกรรมการฯ ที่รับผิดชอบ

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ตัวชี้วัดที่
2.2

เขตพื้นที่สมดุลได้รับการประกาศเพิ่มขึ้น (พื้นที่)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนปฏิบัติการราชการกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)

คำนิยาม

- พื้นที่ชายฝั่งที่ไม่ประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง หมายถึง พื้นที่ชายฝั่งที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของเส้นชายฝั่ง ในระยะ 3 ปี นับจากข้อมูลปัจจุบันย้อนหลัง 3 ปี เป็นพื้นที่ดำเนินการออกมาตรการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 ในรูปแบบของระบบหาด การจัดแบ่งระบบหาดถูกจัดแบ่งด้วยวัตถุประสงค์หลัก คือ นำมาใช้ในการพิจารณาจัดทำ แผนงาน/โครงการและแผนงบประมาณป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง รวมถึงเพื่อศึกษา ตรวจสอบ และประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งระดับหน่วยย่อย ระบบหาดเป็นตัวบ่งบอกขอบเขตพื้นที่ที่กำหนดมาตรการหรือโครงการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะ นอกจากนี้การแบ่งระบบหาดก็ยังใช้เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชายฝั่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันเนื่องมาจากการกระทำของธรรมชาติ หรือกิจกรรมของมนุษย์ และช่วยประเมินขอบเขตผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ชายฝั่ง มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 318 หาด โดยแบ่งออกเป็นระบบหาดด้านทะเลอ่าวไทย 158 หาด และระบบหาดด้านทะเลอันดามัน 160 หาด

แนวทางการประเมิน

- พื้นที่ชายฝั่งที่ไม่ประสบปัญหาการกัดเซาะมีมาตรการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งเพิ่มขึ้น อ้างอิงจากการดำเนินงาน ผ่านการเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ

ข้อมูลพื้นฐาน

- พื้นที่ชายฝั่งที่ไม่ประสบปัญหาการกัดเซาะมีมาตรการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

ข้อมูล	ปีงบประมาณ พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
พื้นที่ชายฝั่งที่ไม่ประสบปัญหาการกัดเซาะมีมาตรการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง (แห่ง)	-	-	-	-	-

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » พื้นที่ชายฝั่งที่ไม่ประสบปัญหาการกัดเซาะมีมาตรการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง (แห่ง)

• สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

ตัวชี้วัดที่ 2.2

เขตพื้นที่ที่สมดุลงได้รับการประกาศเพิ่มขึ้น (พื้นที่)

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายน
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การดำเนินการในการประกาศเขตพื้นที่สมดุลง ประกอบด้วยหลายขั้นตอน ทำให้มีระยะเวลาในการดำเนินงานมาก

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ตัวชี้วัดที่ 2.3

พื้นที่ปะการังสมบูรณ์คงสถานภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- ดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean health index: OHI)
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - » ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- แผนปฏิบัติการด้านการจัดการปะการังของประเทศไทยระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565 - 2569)

คำนิยาม

- พื้นที่ปะการังสมบูรณ์คงสถานภาพ หมายถึง พื้นที่แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมาก

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากพื้นที่แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดี และสมบูรณ์ดีมาก จากผลการสำรวจของ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ข้อมูลพื้นฐาน

- พื้นที่ที่ปะการังคงสถานภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมาก

ข้อมูล	ปีงบประมาณ พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
พื้นที่แนวปะการังทั้งหมด (ไร่)	149,024.51	149,025	149,025	149,182	149,182
พื้นที่แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมาก (ไร่)	46,769.75	59,945.99	49,055.48	77,961	79,551
ร้อยละของพื้นที่ปะการังคงสถานภาพ	31.38	40.20	32.90	52.26	53

วิธีการวัดและการคำนวณ

รายการข้อมูล

- » พื้นที่แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมาก (ไร่)
- » พื้นที่แนวปะการังทั้งหมด (ไร่)

สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละของพื้นที่ปะการังคงสถานภาพ} = \frac{\text{พื้นที่แนวปะการังที่มีสถานภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมาก}}{\text{พื้นที่แนวปะการังทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวชี้วัดที่ 2.3

พื้นที่ปะการังสมบูรณ์คงสถานภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 (ร้อยละ)

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - » รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ตัวชี้วัดที่
2.4

พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น (ไร่)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- ดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean health index: OHI)
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - » ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน

คำนิยาม

- ป่าชายเลน หมายถึง พื้นที่ปกคลุมของพันธุ์พืชไม้ป่าชายเลนที่สามารถจำแนกได้ว่า มีไม้ยืนต้นปกคลุมเป็นพื้นที่ต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3.125 ไร่ และหมายรวมถึง 1) พื้นที่ที่มีต้นไม้ขึ้นเป็นแถบ มีความกว้างตั้งแต่ 2 เมตร และยาวตั้งแต่ 20 เมตร 2) ป่าชายเลนและที่โล่งในป่าชายเลน ไม่เกิน 3.125 ไร่ หรือที่โล่งในป่าชายเลนที่มีขนาดมากกว่า 3.125 ไร่ ที่มีเรือนยอดปกคลุมมากกว่าร้อยละ 10 (คํานิยามของการจำแนกรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน 13 ประเภทในเขตป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี ปี 2543)
- พื้นที่ป่าชายเลน จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูงของ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งร่วมกับสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) หรือ GISTDA

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากจากการแปลภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูงของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (ทช.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) หรือ GISTDA ร่วมกับพื้นที่จากการปลูกป่าชายเลนตามโครงการของ ทช.

ข้อมูลพื้นฐาน

- พื้นที่ป่าชายเลน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2560-2561	2562	2563	2564	2565
พื้นที่ป่าชายเลน จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูง (ไร่)	1,538,185.33	-	1,737,019.90	-	-
พื้นที่ปลูกป่าชายเลน (ไร่)	-	-	-	1,459.17	3,373

ที่มา : รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและการกีดเซาะชายฝั่งของประเทศ พ.ศ. 2564.
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. 2566.

วิธีการวัดและการคำนวณ

รายการข้อมูล

- » พื้นที่ป่าชายเลน (ไร่) จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูง

สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

ตัวชี้วัดที่ 2.4 พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น (ไร่)

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ระยะเวลาการจับเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจับเก็บข้อมูล : ระยะเวลา 5 ปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายน
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การประเมินระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งจะพิจารณาเพียงระบบนิเวศปะการังและป่าชายเลน ไม่รวมหญ้าทะเล เนื่องจากมีความผันผวนสูง
- การติดตามข้อมูลพื้นที่ป่าชายเลน จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูง มีระยะเวลาดำเนินการทุก 5 ปี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ตัวชี้วัดที่
2.5

ขยะทะเลได้รับการบริหารจัดการไม่น้อยกว่า 250 ตันต่อปี (ตันต่อปี)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนปฏิบัติ (Action Plan) ทรพยากรทางทะเลและชายฝั่ง 20 ปี
- แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570)

คำนิยาม

- การประเมินการบริหารจัดการขยะทะเล จะประเมินในส่วนของขยะทะเลที่มีการรวบรวมจากเครื่องมือและกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีการรายงานผ่านแบบบันทึกข้อมูลไอซีซี (International Coastal Cleanup Thailand Data Card)
- ปริมาณขยะทะเลจะวัดจากน้ำหนักของขยะทะเลที่รวบรวมได้จาก นวัตกรรมทุ่นกักขยะ (Boom) ทุ่นกักขยะลอยน้ำ (SCG-DMCR Litter trap) รวมถึงใช้เรือเก็บขยะ (Garbage boat) รวมถึง จากการจัดกิจกรรมเก็บขยะชายหาดสากล (International Coastal Cleanup: ICC) ที่จัดขึ้นเป็นประจำ

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากปริมาณขยะทะเลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการรายงานผ่านแบบบันทึกข้อมูลไอซีซี

ข้อมูลพื้นฐาน

- ปริมาณขยะทะเลที่จัดเก็บได้จากกิจกรรมต่าง ๆ

กิจกรรม	ปริมาณขยะทะเลที่จัดเก็บได้ในแต่ละปี (กิโลกรัม)		
	2563	2564	2565
1. จัดเก็บขยะตกค้างในระบบนิเวศที่สำคัญแบบมีส่วนร่วม	62,527.85	162,069	147,311.13
2. จัดทำมาตรการลดปริมาณขยะในพื้นที่เป้าหมายตามหลักวิชาการ 7 มาตรการ ใน 10 พื้นที่	3,632	43,087	59,631.00
3. จัดเก็บขยะร่วมกับหน่วยงาน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบัน การศึกษา	91,591.80	88,621	131,369.77
4. จัดเก็บขยะโดยใช้ทุ่นกักขยะ (Boom)	22,467.84	83,162	108,236.90
5. จัดเก็บขยะโดยใช้ทุ่นกักขยะลอยน้ำ (SCG-DMCR litter trap)	6,787.97	19,380	
6. จัดเก็บขยะโดยใช้เรือเก็บขยะ (Garbage Boat)	323	30,303	48,656.47
7. เก็บขยะชายหาดสากล (International Coastal Cleanup Day)	11,168.40	17,365	11,475.87
รวม	199,498.90	443,987	506,681.14

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. รายงานประจำปี 2563 2564 และ 2565.

ตัวชี้วัดที่ 2.5

ขยะทะเลได้รับการบริหารจัดการไม่น้อยกว่า 250 ต้นต่อปี (ต้นต่อปี)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

» หน้าหนักของขยะทะเลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการรายงานผ่านแบบบันทึกข้อมูลไอซีซี

• สูตรคำนวณ

» ไม่มี

แนวทางการรายงาน

• แหล่งข้อมูล :

- » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- » รายงานสถานการณ์ด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งประจำปี
- » รายงานประจำปีของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

• ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :

- » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
- » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายน

• หน่วยประสานงาน :

- » สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ขยะทะเลทั้งหมดที่รวบรวมได้จากกิจกรรมต่าง ๆ จะถือว่าได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

3

ยุทธศาสตร์ที่

การบริหารจัดการ
เพื่อสร้างสังคมที่เป็นมิตร
ต่อสภาพภูมิอากาศ

-
- 3.1 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงอย่างน้อยร้อยละ 21 จากกรณีปกติ (ร้อยละ)
 - 3.2 สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
 - 3.3 อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยต่อประชากร 100,000 คนลดลง (คนต่อ 100,000 คน)
 - 3.4 ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ยุทธศาสตร์ที่

3

การบริหารจัดการเพื่อสร้างสังคมที่เป็นมิตร
ต่อสภาพภูมิอากาศ

มีเป้าหมาย การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง ทุกภาคส่วนมีศักยภาพในการปรับตัวและรับมือต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่
3.1

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงอย่างน้อยร้อยละ 21 จากกรณีปกติ (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)
- แผนที่นำทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี พ.ศ. 2564 - 2573
- ร่างแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี พ.ศ. 2564 - 2573 รายสาขา

คำนิยาม

- ร้อยละของปริมาณก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลง หมายถึง ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกโดยรวมใน 5 สาขา ตามกรอบการดำเนินงานของ ร่าง แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี พ.ศ. 2564 - 2573 รายสาขา ได้แก่ สาขาพลังงาน สาขาคมนาคมและขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ สาขาการจัดการของเสียชุมชนรวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม และสาขาเกษตร ภายใต้ข้อเสนอการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution : NDC) ในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) เทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติหรือกรณีที่ไม่มีการดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกใด ๆ
- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ (Business As Usual: BAU) หมายถึง การคาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีที่ไม่มีการดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกใด ๆ และกำหนดให้ปี พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) เป็นปีเริ่มต้น BAU เนื่องจากเป็นปีที่ประเทศไทยยังไม่มี การดำเนินมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาการพัฒนาต่าง ๆ ของประเทศ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) มีค่าเท่ากับ 555 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂eq)

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากรายงานผลการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจก และผ่านความเห็นชอบจากคณะทำงานระดับกระทรวงหรือคณะทำงานการจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกและมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจก และเสนอต่อคณะอนุกรรมการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ด้านวิชาการและฐานข้อมูล

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (MtCO ₂ eq)	-	-	-	-	-

- ที่ผ่านมาเป็นผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย NAMA (ภาคพลังงานและภาคขนส่ง)
- ปี 2566 เป็นต้นไป (รายงานข้อมูลย้อนหลัง 2 ปี) ข้อมูลปี 2564 จึงเป็นปีเริ่มต้นดำเนินการตามเป้าหมาย NDC (สาขาพลังงาน สาขาคมนาคมและขนส่ง สาขากระบวนการทางอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ สาขาจัดการของเสีย และสาขาเกษตร)

ตัวชี้วัดที่
3.1

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงอย่างน้อยร้อยละ 21 จากกรณีปกติ (ร้อยละ)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงาน
- » ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาคมนาคมและขนส่ง
- » ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์
- » ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาการจัดการของเสียชุมชน รวมถึง น้ำเสียอุตสาหกรรม
- » ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาเกษตร

• สูตรคำนวณ

$$\text{» ร้อยละก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง} = \frac{\text{ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกโดยรวม}}{\text{ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ}} \times 100$$

- » ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกโดยรวม = ผลรวมของปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดใน
 - สาขาพลังงาน
 - สาขาคมนาคมและขนส่ง
 - สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์
 - สาขาการจัดการของเสียชุมชน รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม
 - และสาขาเกษตร

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ระบบติดตามประเมินผลการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ตามปีปฏิทิน) และเป็นข้อมูลย้อนหลัง 2 ปี
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายนของทุกปี
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองขับเคลื่อนการลดก๊าซเรือนกระจก กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การประเมินปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกจะพิจารณาใน 5 สาขา ตามกรอบการดำเนินงานของ ร่าง แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี พ.ศ. 2564 – 2573 รายสาขา ได้แก่ สาขาพลังงาน สาขาคมนาคมและขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ สาขาการจัดการของเสียชุมชน รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม และสาขาเกษตร ภายใต้ข้อเสนอการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (NDC)
- การรายงานผลการดำเนินงานลดก๊าซเรือนกระจก เป็นการรายงานข้อมูล Lag time 2 ปี เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาในกระบวนการติดตาม รายงานผล และทวนสอบ (Measurement Reporting and Verification : MRV) และผ่านความเห็นชอบจากคณะทำงานระดับกระทรวง หรือคณะทำงานการจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกและมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจก และเสนอต่อคณะกรรมการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ด้านวิชาการและฐานข้อมูล

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่
3.2

สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)
- นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2580
- แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก พ.ศ. 2561 - 2580

คำนิยาม

- พลังงานทดแทน คือ พลังงานที่นำมาใช้แทนพลังงานฟอสซิล เช่น ถ่านหิน ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ ในที่นี้จะหมายถึง พลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) ที่เป็นพลังงานที่ได้จากแหล่งที่สามารถผลิตหรือก่อกำเนิดพลังงานนั้นขึ้นมาเองได้และยังหมุนเวียนนำกลับมาใช้ได้อีก เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานน้ำ พลังงานชีวมวล พลังงานความร้อนใต้พิภพ พลังงานขยะ
- พลังงานขั้นสุดท้าย (Final Energy) หมายถึง พลังงานที่เกิดจากการนำพลังงานขั้นต้นมาแปรรูป ปรับปรุงคุณภาพให้สามารถใช้งานได้หลากหลายหรือมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น พลังงานปิโตรเลียม พลังงานไฟฟ้า

แนวทางการประเมิน

- การคำนวณสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย อ้างอิงจากการคำนวณโดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
การใช้พลังงานทดแทนในรูปของไฟฟ้า (พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ)	2,960	3,239	2,903	3,090	3,336
การใช้พลังงานทดแทนในรูปของพลังงานความร้อน (พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ)	7,919	8,525	6,717	5,238	6,018
การใช้พลังงานทดแทนในรูปของเชื้อเพลิงชีวภาพ (พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ)	2,117	2,372	2,377	2,131	1,906
การใช้พลังงานทดแทน (พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ)	12,996	14,136	11,997	10,459	11,260
การใช้พลังงานขั้นสุดท้าย (พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ)	83,952	85,708	77,340	72,161	84,178
สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย (ร้อยละ)	15.48	16.49	15.51	14.49	13.38

ที่มา : กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน. 2566.

ผลการดำเนินงานด้านพลังงานทดแทน (Performance on Alternative Energy Policy) : ผลการดำเนินงานด้านพลังงานทดแทน เดือน ม.ค. - ก.พ. 2566 (ข้อมูล ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566)

ตัวชี้วัดที่
3.2

สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน (พื้นฐานเทียบเท่าน้ำมันดิบ)
- » ปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายทั้งหมด (พื้นฐานเทียบเท่าน้ำมันดิบ)

• สูตรคำนวณ

$$\text{สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน ต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย} = \frac{\text{ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน (พื้นฐานเทียบเท่าน้ำมันดิบ)}}{\text{ปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายทั้งหมด (พื้นฐานเทียบเท่าน้ำมันดิบ)}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - » ข้อมูลสถิติพลังงาน (Energy Statistics) ผ่านเว็บไซต์กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายไตรมาส /รายปี (ปีปฏิทิน และปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ข้อมูลรายปี (ปีปฏิทิน) จะเผยแพร่ช่วงเดือนมกราคมของปีถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การคำนวณอ้างอิงจากการใช้พลังงานทดแทนใน 3 รูปแบบ ได้แก่ ไฟฟ้า ความร้อน และเชื้อเพลิงชีวภาพ ตามแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก พ.ศ. 2561-2580 (Alternative Energy Development Plan 2018 – 2037: AEDP2018) โดย (1) พลังงานทดแทนในรูปของไฟฟ้า ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานแสงอาทิตย์ทุ่นลอยน้ำ ชีวมวล พลังงานลม ก๊าซชีวภาพ ชยะชุมชน ชยะอุตสาหกรรม พลังน้ำขนาดเล็ก พลังน้ำขนาดใหญ่ พลังงานทดแทนอื่น ๆ (พลังความร้อนใต้พิภพ) (2) พลังงานทดแทนในรูปของความร้อน ได้แก่ แสงอาทิตย์ ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ พลังงานชยะ ไบโอมีเทน และ (3) พลังงานทดแทนในรูปของเชื้อเพลิงชีวภาพ ได้แก่ เอทานอล ไบโอดีเซล น้ำมันไพโรไลซิส
- ข้อมูลการใช้พลังงานทดแทน ไม่ได้รวมข้อมูลการใช้พลังงานทดแทนในส่วนบุคคลหรือกิจการที่ไม่ได้มีการรายงานต่อคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ทำให้ไม่ครอบคลุมการใช้พลังงานทดแทนทั้งประเทศตามความเป็นจริง

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

ตัวชี้วัดที่ 3.3 อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยต่อประชากร 100,000 คน ลดลง (คนต่อ 100,000 คน)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
 - » เป้าหมายย่อยที่ 13.1 เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ
- กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558 - 2573
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)
- แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570
- แผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ

คำนิยาม

- อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยที่สำคัญ ประกอบด้วย อุทกภัย วาตภัย และภัยแล้ง โดยนิยามของผู้เสียชีวิตและผู้ได้รับผลกระทบ อ้างอิงจากนิยามของสำนักงานเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office for Disaster Risk Reduction: UNISDR) สามารถแสดงได้ดังนี้
 - » ผู้เสียชีวิต คือ ผู้เสียชีวิตระหว่างภัยพิบัติหรือหลังจากนั้น อันเป็นผลโดยตรงจากเหตุการณ์อันตราย
 - » ผู้ได้รับผลกระทบ คือ ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์อันตรายทั้งทางตรงและทางอ้อม อาจประสบผลระยะสั้นหรือระยะยาวต่อชีวิต การดำรงชีวิต หรือสุขภาพของตน และในทรัพย์สินทางเศรษฐกิจ กายภาพ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

แนวทางการประเมิน

- การคำนวณอัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจาก สาธารณภัยที่สำคัญทั้ง 3 ภัย ได้แก่ อุทกภัย วาตภัย และภัยแล้ง อ้างอิงจากการคำนวณโดยองค์การสหประชาชาติและการดำเนินงานของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ข้อมูลพื้นฐาน

ประเภท สาธารณภัย	ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
		2561	2562	2563
อุทกภัย	จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	23	18	33
	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	8	5	6
	จำนวนผู้ได้รับความเดือดร้อน(คน)	1,009,289	1,593,434	3,576,314
วาตภัย	จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	1,826	894	25
	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	37	46	37
	จำนวนผู้ได้รับความเดือดร้อน(คน)	199,223	1,028,647	293,449
ภัยแล้ง	จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	-	-	-
	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	-	-	-
	จำนวนผู้ได้รับความเดือดร้อน(คน)	-	1,114,325	646,617
รวมจำนวนผู้เสียชีวิตและได้รับผลกระทบจากอุทกภัย วาตภัย และภัยแล้ง (คน)		1,210,406	3,737,369	4,516,481
จำนวนประชากรทั้งประเทศ (คน)		66,413,979	66,558,935	66,186,727

ที่มา : แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. 2565

ตัวชี้วัดที่ 3.3 อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสารอันตรายต่อประชากร 100,000 คน ลดลง (คนต่อ 100,000 คน)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุ วาตภัย และภัยแล้ง (คน)
- » จำนวนประชากรทั้งประเทศ (คน) อ้างอิงจากระบบสถิติทางการทะเบียน กรมการปกครอง

• สูตรคำนวณ

$$\text{อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสารอันตราย} = \frac{(\text{จำนวนผู้เสียชีวิตจากสารอันตราย} + \text{จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสารอันตราย})}{\text{จำนวนประชากรทั้งประเทศ}} \times 100,000$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การประเมินความเสียหายจากสารอันตรายที่สำคัญ ประกอบด้วย อุทกภัย วาตภัยและภัยแล้ง จะเป็นการประเมินจากการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบ โดยไม่รวมถึงผู้สูญหาย เนื่องจากมีข้อจำกัดทางกฎหมาย

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตัวชี้วัดที่ 3.4

ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
 - » เป้าหมายย่อยที่ 13.1 เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ
 - » ตัวชี้วัดที่ 13.1.3 สัดส่วนของหน่วยงานระดับท้องถิ่นที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ
- กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558 - 2573
- แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564 - 2570

คำนิยาม

- แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนด วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น
- แผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติ หมายถึง แผนพัฒนาท้องถิ่นที่จัดทำโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติ

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากแผนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการรายงานว่าได้บูรณาการการจัดการภัยพิบัติเข้าสู่แผน

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ. 2563
จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น	5,795
จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด	7,715
ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติ	75.11

ที่มา : แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2563. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.
ข้อมูลรายงาน ณ วันที่ 25 มกราคม 2564

ตัวชี้วัดที่ 3.4

ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น
- » จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

• สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติ} = \frac{\text{จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น}}{\text{จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองนโยบายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติจะประเมินจากแผนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการรายงานว่าได้บูรณาการการจัดการภัยพิบัติเข้าสู่แผน

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4 ยุทธศาสตร์ที่

การจัดการสภาพแวดล้อมเมือง
และมลพิษ ที่ส่งผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อมทั้งระบบ

-
- 4.1 คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85 และแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89 (ร้อยละ)
 - 4.2 พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศ ดีขึ้น ร้อยละ 80 (ร้อยละ)
 - 4.3 ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ)
 - 4.4 ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80 (ร้อยละ)
 - 4.5 ขอบเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 50 (ร้อยละ)
 - 4.6 มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ ร้อยละ 100 (ร้อยละ)
 - 4.7 มีการจัดทำแผนผังภูมินิเวศเพิ่มขึ้น 1 ภาค (จำนวนภาค)
 - 4.8 มีเมืองต้นแบบที่พัฒนา บนพื้นฐานภูมินิเวศ อย่างน้อย 22 เมือง (จำนวนเมือง)
 - 4.9 มีพื้นที่สีเขียวสาธารณะ ในภาพรวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน (ตารางเมตรต่อคน)
 - 4.10 มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่

4

การจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษ
ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ

มีเป้าหมาย ระบบบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเมืองและมลพิษ มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจถึงคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชน ประกอบด้วย 10 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่
4.1

คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85 และแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89 (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2580
- ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี
- แผนแม่บทด้านการจัดการคุณภาพน้ำของประเทศ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

ตัวชี้วัดย่อย 4.1.1 คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85

คำนิยาม

- แหล่งน้ำผิวดิน หมายความว่า แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำ และแหล่งน้ำสาธารณะอื่น ๆ ที่อยู่ในพื้นแผ่นดิน ซึ่งหมายความรวมถึงแหล่งน้ำสาธารณะที่อยู่ในพื้นแผ่นดินบนเกาะด้วย แต่ไม่รวมถึงน้ำบาดาล และในกรณีที่แหล่งน้ำนั้นอยู่ติดกับทะเลให้หมายความถึงแหล่งน้ำ ที่อยู่ในปากแม่น้ำหรือปากทะเลสาบ (ปากแม่น้ำและปากทะเลสาบให้ถือแนวเขตตามที่กรมเจ้าท่ากำหนด)
- คุณภาพของแหล่งน้ำผิวดิน พิจารณาจากดัชนีคุณภาพน้ำผิวดิน (Water quality index : WQI) ซึ่งเป็นดัชนีในการประเมินสถานการณ์คุณภาพแหล่งน้ำผิวดินโดยรวม คำนวณจาก 5 พารามิเตอร์ ได้แก่ ออกซิเจนละลายในน้ำ (Dissolved Oxygen : DO) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (Biochemical oxygen demand : BOD) แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (Total coli form bacteria : TCB) แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (Fecal coliform bacteria : FCB) และแอมโมเนียในหน่วยไนโตรเจน (NH₃ - N) โดยสามารถแบ่งตามระดับของเกณฑ์คุณภาพน้ำผิวดินได้เป็น 5 ระดับ โดยเกณฑ์คุณภาพน้ำผิวดิน คือ ระดับของการแบ่งชั้นคุณภาพน้ำที่ได้จากการคำนวณค่าดัชนีคุณภาพน้ำที่กำหนด มี 5 ระดับ ได้แก่ ดีมาก ดี พอใช้ เสื่อมโทรม และเสื่อมโทรมมาก
- คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี หมายถึง แหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้ถึงดีมาก

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากการติดตามและประเมินคุณภาพของแหล่งน้ำผิวดินโดยกรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่ 4.1 คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85 และแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89 (ร้อยละ)

ตัวชี้วัดย่อย 4.1.1 คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
คุณภาพน้ำอยู่ในสถานภาพดีมาก	-	2	-	2	-
คุณภาพน้ำอยู่ในสถานภาพดี	46	34	39	40	43
คุณภาพน้ำอยู่ในสถานภาพพอใช้	45	46	43	44	41
คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี (สถานภาพพอใช้ถึงดีมาก) (ร้อยละ)	91	82	82	86	84

ที่มา : รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2565. กรมควบคุมมลพิษ.

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » แหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป (แหล่ง)
- » แหล่งน้ำผิวดินทั้งหมดที่มีการตรวจวัด (แหล่ง)

• สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี} = \frac{\text{แหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป}}{\text{จำนวนแหล่งน้ำผิวดินทั้งหมด}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยโดยกรมควบคุมมลพิษ
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมควบคุมมลพิษ

**ตัวชี้วัดที่
4.1**
คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85 และแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89 (ร้อยละ)
ตัวชี้วัดย่อย 4.1.2 แหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ 89
คำนิยาม

- แหล่งน้ำทะเล หมายความว่า น้ำทั้งหมดในเขตน่านน้ำไทย แต่ไม่รวมถึงน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน โดย “น่านน้ำไทย” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย
- คุณภาพของแหล่งน้ำทะเล พิจารณาจากดัชนีคุณภาพน้ำทะเล (Marine water quality index : MWQI) ซึ่งเป็นดัชนีในการประเมินสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลโดยรวม คำนวณจาก 8 พารามิเตอร์ ได้แก่ ออกซิเจนละลายน้ำ (Dissolved Oxygen : DO) แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (Total coli form bacteria : TCB) ฟอสเฟต - ฟอสฟอรัส ($PO_4^{3-} - P$) ไนเตรท - ไนโตรเจน ($NO_3^- - N$) แอมโมเนียในหน่วยไนโตรเจน ($NH_3 - N$) ความเป็นกรด - ด่าง สารแขวนลอย และอุณหภูมิ โดยเกณฑ์คุณภาพน้ำทะเล คือ ระดับของการแบ่งชั้นคุณภาพน้ำที่ได้จากการคำนวณค่าดัชนีคุณภาพน้ำที่กำหนด มี 5 ระดับ ได้แก่ ดีมาก ดี พอใช้ เสื่อมโทรม และเสื่อมโทรมมาก

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทั่วประเทศโดยกรมควบคุมมลพิษ

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
คุณภาพน้ำอยู่ในระดับดีมาก	1	2	4	3	1
คุณภาพน้ำอยู่ในระดับดี	58	59	60	47	59
คุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้	35	34	27	40	31
คุณภาพน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี (ระดับพอใช้ถึงดีมาก) (ร้อยละ)	94	95	91	90	91

ที่มา : รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2565. กรมควบคุมมลพิษ.

ตัวชี้วัดที่ 4.1

คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85 และแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89 (ร้อยละ)

ตัวชี้วัดย่อย 4.1.2 แหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ 89

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » แหล่งน้ำทะเลที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป (แหล่ง)
- » แหล่งน้ำทะเลทั้งหมดที่มีการตรวจวัด (แหล่ง)

• สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี} = \frac{\text{แหล่งน้ำผิวดินทะเลที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป}}{\text{จำนวนแหล่งน้ำทะเลทั้งหมด}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยโดยกรมควบคุมมลพิษ
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่ 4.2

พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น ร้อยละ 80

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2580
- ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี
- แผนแม่บทด้านการจัดการคุณภาพอากาศของประเทศ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

คำนิยาม

- คุณภาพอากาศดีขึ้น จะพิจารณาจากผลการตรวจวัดสารมลพิษ ที่ได้จากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษ และเป็นปัญหาหลักของแต่ละพื้นที่ ดังนี้
 - (1) สระบุรี พิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละออง PM10 ลดลงหรือไม่น้อยกว่า เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
 - (2) ระยอง พิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายปีของสารเบนซีน ลดลงหรือไม่น้อยกว่า เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
 - (3) จังหวัดอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ 1. และ 2. พิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละออง PM_{2.5} ที่ลดลงหรือไม่น้อยกว่า เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (พิจารณารายจังหวัด)

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากผลการตรวจวัดสารมลพิษ ที่ได้จากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษ และมีข้อมูลครบทั้งปี

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
จังหวัดที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น (จำนวน)	3	9	27	24	29
จังหวัดที่มีสถานีตรวจวัดแบบอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษและมีข้อมูลครบทั้งปี (จำนวน)	14	29	34	34	38
ร้อยละของพื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น	21.43	31.03	79.41	70.59	76.32

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ.2566

ตัวชี้วัดที่ 4.2

พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น ร้อยละ 80

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนจังหวัดที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น
- » จำนวนจังหวัดที่มีสถานีตรวจวัดแบบอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษและมีข้อมูลครบทั้งปี

• สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละของพื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น} = \frac{\text{จำนวนจังหวัดที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น}}{\text{จำนวนจังหวัดที่มีสถานีตรวจวัดแบบอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษและมีข้อมูลครบทั้งปี}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยโดยกรมควบคุมมลพิษ
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่
4.3

ระดับเสียงริมถนนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ 80)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี

คำนิยาม

- มลพิษทางเสียง คือ เสียงที่ก่อเกิดความรำคาญและอาจส่งผลให้เกิดการสูญเสียความสามารถในการได้ยินแบบชั่วคราวหรือถาวรได้ มาตรฐานระดับเสียงทั่วไป ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2540) เรื่อง กำหนดระดับเสียงโดยทั่วไป กำหนดให้ “ค่าระดับเสียง เฉลี่ย 24 ชั่วโมง” ต้องไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ และ “ค่าระดับเสียงสูงสุด” ไม่เกิน 115 เดซิเบลเอ
- ระดับเสียงริมถนนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน พิจารณาจาก ร้อยละของจำนวนวันที่มีข้อมูลค่าระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมงของสถานีตรวจวัดระดับเสียงของกรมควบคุมมลพิษบริเวณพื้นที่ริมถนน มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากร้อยละของจำนวนวันที่มีข้อมูลค่าระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมงของสถานีตรวจวัดระดับเสียงของกรมควบคุมมลพิษบริเวณพื้นที่ริมถนน มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
ระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ที่ตรวจวัดบริเวณพื้นที่ริมถนนในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (เดซิเบลเอ)	69.2	68.6	69.0	69.2	69.4
ระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ที่ตรวจวัดบริเวณพื้นที่ริมถนนในเขต ต่างจังหวัด (เดซิเบลเอ)	63.5	62.8	62.8	62.4	62.5
จำนวนวันที่มีข้อมูลระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	3,515	4,085	4,073	3,703	3,608
จำนวนวันที่ทั้งหมดที่มีการตรวจวัด	4,830	5,559	5,406	5,073	5,060
ร้อยละของจำนวนวันที่มีข้อมูล ค่าระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง บริเวณพื้นที่ริมถนนมีค่าอยู่ในเกณฑ์ มาตรฐาน	72.8	73.5	75.3	73.0	71.3
จำนวนสถานีตรวจวัด	16	16	16	15	15

ตัวชี้วัดที่
4.3

ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ 80)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนวันที่มีข้อมูลระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมงของสถานีตรวจวัดระดับเสียงของกรมควบคุมมลพิษบริเวณพื้นที่รบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- » จำนวนวันทั้งหมดที่มีการตรวจวัด

• สูตรคำนวณ

$$\begin{aligned} & \text{ร้อยละของจำนวนวันที่มีข้อมูลค่าระดับ} \\ & \text{เสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมงของสถานีตรวจวัด} \\ & \text{ระดับเสียงของกรมควบคุมมลพิษบริเวณ} \\ & \text{พื้นที่รบกวนมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน} \\ & = \frac{\text{จำนวนวันที่มีข้อมูลระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง} \\ & \text{ของสถานีฯ รบกวนของ คพ. อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน}}{\text{จำนวนวันทั้งหมดที่มีข้อมูลระดับเสียง} \\ & \text{เฉลี่ย 24 ชั่วโมงของสถานีฯ รบกวนของ คพ.}} \times 100 \end{aligned}$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยโดยกรมควบคุมมลพิษ
- ระยะเวลาการจับเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่
4.4

ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80 (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2580
- ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี
- แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2565 - 2570)
- Roadmap การจัดการขยะพลาสติก พ.ศ. 2561 - 2573

คำนิยาม

- ขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง หมายถึง ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้องรวมกับปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ ดังนี้
 - (1) ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง หมายถึง ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดด้วยวิธีการและข้อกำหนดในกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560 หรือประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. 2560 ได้แก่ การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล การหมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ การกำจัดด้วยพลังงานความร้อน การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน การกำจัดแบบผสมผสาน หรือวิธีอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงสาธารณสุขกำหนด หรือคณะกรรมการจังหวัดให้คำแนะนำ
 - (2) ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ หมายถึง ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ฟ้าปารีไซเคิล กิจกรรม Big Cleaning Day กิจกรรมทำปุ๋ยหมักน้ำหมักชีวภาพ กิจกรรมรับซื้อของเก่าสีเขียว กิจกรรมธนาคารขยะชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน ศูนย์รีไซเคิลชุมชน กิจกรรมขยะแลกไข่ ขยะแลกของ กิจกรรมตลาดนัดมือสอง เป็นต้น รวมทั้งปริมาณขยะรีไซเคิลที่มีการคัดแยกที่สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากร้อยละของของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องจากการคำนวณโดยกรมควบคุมมลพิษ

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งหมด (ล้านตัน)	27.93	28.71	25.37	24.98	25.70
ปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดถูกต้อง (ล้านตัน)	9.87	9.35	8.67	9.28	9.80
ปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ (ล้านตัน)	9.76	12.52	8.36	7.89	8.80
ปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดไม่ถูกต้อง (ล้านตัน)	8.3	6.84	8.34	7.81	7.10
ร้อยละของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง	70.28	76.18	67.13	68.73	72.37

ที่มา : รายงานสถานการณ์สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศไทย ปี 2565. กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่ 4.4

ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80 (ร้อยละ)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง (ล้านตัน)
- » ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ล้านตัน)
- » ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งหมด (ล้านตัน)

• สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง} = \frac{\text{ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง}}{\text{ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งหมด}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยโดยกรมควบคุมมลพิษ
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่
4.5

ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 50 (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2580
- ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี

คำนิยาม

- ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง หมายถึง ปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่นำไปรีไซเคิลยังสถานที่รีไซเคิลที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน โดยขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท 105 และ 106 รวมกับของเสียอันตรายที่ส่งไปกำจัดยังสถานที่กำจัดของเสียอันตรายที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน โดยขึ้นทะเบียนเป็นโรงงานประเภท 101
- ของเสียอันตรายชุมชน หมายถึง มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน ที่เป็นวัตถุหรือปนเปื้อนสารที่มีคุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่ก่อกวนได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม แต่ไม่หมายความ รวมถึงมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยติดเชื้อ กากกัมมันตรังสี และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากรายงานปริมาณขยะมูลฝอยจากการคำนวณโดยกรมควบคุมมลพิษ

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
ปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ (ตัน)	83,732	104,527	121,720	147,294	86,967
ปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งหมด (รวมซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น ๆ) (ตัน)	638,930	648,208	658,651	669,518	676,146
ร้อยละของของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง	13.11	16.13	18.48	22	12.86

ที่มา : รายงานสถานการณ์สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศไทย ปี 2565. กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่ 4.5

ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 50 (ร้อยละ)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » ปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ตัน)
- » ปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งหมด (ตัน)

• สูตรคำนวณ

$$\text{» ร้อยละของของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง} = \frac{\text{ปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง}}{\text{ปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งหมด}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยโดยกรมควบคุมมลพิษ
- ระยะเวลาการเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่
4.6

มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ 100 (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2580
- ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี
- แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2565 - 2570)
- แผนขับเคลื่อนการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2565 - 2570)

คำนิยาม

- มูลฝอยติดเชื้อ หมายถึง มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณหรือมีความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้วสามารถทำให้เกิดโรคได้ กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ ที่เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์ รวมทั้งในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ
 - (1) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์ และการใช้สัตว์ทดลอง
 - (2) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีด กระบอกฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์ และแผ่นกระจกปิดสไลด์
 - (3) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้ จากเลือด สารน้ำจากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลี ผ้าก๊อช ผ้าต่าง ๆ และท่อยาง
 - (4) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง
- แหล่งกำเนิด หมายถึง สถานบริการการสาธารณสุข ห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย และให้หมายความรวมถึงแหล่งกำเนิดอื่นตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำหนดประเภทมูลฝอยหรือแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้ออื่นที่ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ (อ้างอิงตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564)

แนวทางการประเมิน

- มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ พิจารณาจากปริมาณมูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดตามกฎหมายได้รับการจัดการอย่างถูกต้องอ้างอิงจากการคำนวณโดยกรมอนามัย

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อทั้งหมด (ตัน)	55,497	53,173	47,962	90,009	110,427
ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ตัน)	49,898	49,462	47,440	81,772	110,125
ร้อยละของมูลฝอยติดเชื้อที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง	89.91	93.02	98.91	90.85	99.72

ที่มา : กรมอนามัย. 2565. กระทรวงสาธารณสุข.

ตัวชี้วัดที่ 4.6

มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ 100 (ร้อยละ)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดตามกฎหมายทั้งหมด (ตัน)
- » ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ตัน)

• สูตรคำนวณ

$$\begin{aligned} & \text{ร้อยละของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อ} \\ & \text{จากแหล่งกำเนิดตามกฎหมาย} \\ & \text{ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง} \\ & = \frac{\text{ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่ได้รับการจัดการ} \\ & \text{อย่างถูกต้อง}}{\text{ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิด} \\ & \text{ตามกฎหมายทั้งหมด}} \times 100 \end{aligned}$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากกรมอนามัย
 - » ฐานข้อมูลสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย : รายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดสำคัญ
 - » รายงานประจำปีของกรมอนามัย และสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมอนามัย

ตัวชี้วัดที่
4.7

มีการจัดทำแผนผังภูมิเนเวศระดับภาคเพิ่มขึ้นอีก 1 ภาค (จำนวนภาค)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ
- แนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2563-2580

คำนิยาม

- ภูมิเนเวศ หมายถึง ขอบเขตของภูมิภาคที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ภูมิสังคมและระบบเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและกิจกรรมของมนุษย์ (นิยามจากโครงการจัดทำแผนผังภูมิเนเวศเพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนเนเวศ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)
- แผนผังภูมิเนเวศระดับภาค เป็นเครื่องมือทางยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ในระดับภาคของประเทศไทย (ใช้เกณฑ์ด้านภูมิศาสตร์ในการแบ่งภาค ตามราชบัณฑิตยสถาน) โดยเป็นกระบวนการการสร้างความสมดุลและการบูรณาการระหว่างการอนุรักษ์และการพัฒนา มองทุกอย่างอย่างเป็นองค์รวมตามศักยภาพของระบบเนเวศ สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมเชิงเนเวศอย่างเหมาะสม สามารถกำกับกำกับการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เกิดความสมดุลทางกายภาพ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อระบบเนเวศและสิ่งแวดล้อมของเมือง บรรลุสู่การพัฒนาที่ครอบคลุมบริบทเมืองนำอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืนและปลอดภัย อุตสาหกรรมเชิงเนเวศ และพื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น โดยคำนึงถึงการรักษาสถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การลดมลพิษ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสร้างและกระจายรายได้อย่างทั่วถึง อย่างเป็นธรรม ตลอดจนคำนึงถึงอัตลักษณ์ วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น โดยแผนผังภูมิเนเวศจะตั้งอยู่บนฐานของระบบเนเวศและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนบนผลประโยชน์ที่เกื้อกูลกัน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของคน

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากความสำเร็จการจัดทำแผนผังภูมิเนเวศระดับภาค บรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
แผนผังภูมิเนเวศระดับภาค (จำนวนภาค)	-	-	-	-	1 (ภาคเหนือ)

ตัวชี้วัดที่ 4.7

มีการจัดทำแผนผังภูมิเวศระดับภาคเพิ่มขึ้นอีก 1 ภาค (จำนวนภาค)

วิธีการวัดและการคำนวณ

- รายการข้อมูล
 - » จำนวนแผนผังภูมิเวศระดับภาค
- สูตรคำนวณ
 - » ไม่มี

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - » รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติรายปี
 - » ระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR)
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายน
- หน่วยประสานงาน :
 - » กลุ่มงานสิ่งแวดล้อมชุมชน กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่
4.8

มีเมืองต้นแบบที่พัฒนาบนพื้นฐานภูมินิเวศ อย่างน้อย 22 เมือง (จำนวนเมือง)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2563-2580

คำนิยาม

- ภูมินิเวศ หมายถึง ขอบเขตของภูมิภาคที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลง การใช้ประโยชน์ที่ดิน ภูมิสังคมและระบบเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและกิจกรรมของมนุษย์ (นิยามจากโครงการจัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนนิเวศ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) รวมทั้งครอบคลุมนิยาม รูป สันฐาน สภาพ ระบบความสัมพันธ์ทรัพยากรธรรมชาติและการใช้ประโยชน์ของดิน แหล่งน้ำ อากาศ จนถึงพืชพรรณ สิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่เป้าหมายและพื้นที่ข้างเคียง ซึ่งเป็นภูมินิเวศสิ่งแวดล้อม และคำนึงถึงพื้นที่อนุรักษ์ แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น ซึ่งเป็นภูมินิเวศวัฒนธรรม (นิยามจากโครงการแผนผังภูมินิเวศช่วยเมืองเปลี่ยนเพื่อเมืองน่าอยู่สู่โลกยั่งยืน โดยสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย)
- เมืองต้นแบบที่พัฒนาบนพื้นฐานภูมินิเวศ คือ เมือง รวมทั้ง ชุมชน พื้นที่ ซึ่งคำนึงถึงความสมดุลของระบบนิเวศ โดยรักษาอัตลักษณ์พื้นถิ่น ที่มีลักษณะการดำเนินงาน ได้แก่ 1) การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ 2) การลด ควบคุม จัดการของเสียและมลพิษ 3) มีความสามารถในการป้องกันภัยพิบัติและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ 4) การส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการอยู่อาศัย และส่งเสริมเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม โดยดำเนินการอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพ ข้อจำกัด บริบทของพื้นที่ บนวิถีวัฒนธรรมของเมือง ชุมชน พื้นที่นั้น ๆ

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาการดำเนินงานในระดับเมือง/ชุมชน/พื้นที่ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่มีแนวคิดสอดคล้องตามเมืองต้นแบบที่พัฒนาบนพื้นฐานภูมินิเวศ

ข้อมูลพื้นฐาน

- ไม่มี

วิธีการวัดและการคำนวณ

- รายการข้อมูล
 - » เมืองต้นแบบที่พัฒนาบนพื้นฐานภูมินิเวศ (จำนวนเมือง)

- สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

**ตัวชี้วัดที่
4.8**

มีเมืองต้นแบบที่พัฒนาบนพื้นฐานภูมินิเวศ อย่างน้อย 22 เมือง (จำนวนเมือง)

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : ทุก 2 ปี โดยกำหนดจัดเก็บข้อมูลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และ พ.ศ. 2570
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายน
- หน่วยประสานงาน :
 - » กลุ่มงานสิ่งแวดล้อมชุมชน กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ 4.9 มีพื้นที่สีเขียวสาธารณะในภาพรวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน (ตารางเมตรต่อคน)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน
- แนวทางการขับเคลื่อนการจัดการพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน
- แนวทางปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนการจัดการพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570)

คำนิยาม

- มีพื้นที่สีเขียวสาธารณะในภาพรวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน หมายถึง พื้นที่สีเขียวสาธารณะในภาพรวมของประเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงหรือใช้บริการได้ต่อประชากร 1 คน มีค่าไม่น้อยกว่าค่าที่กำหนดไว้
- พื้นที่สีเขียว หมายถึง พื้นที่ธรรมชาติหรือพื้นที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือกำหนดขึ้นในเมืองหรือชุมชน ปกคลุมด้วยพืชพรรณ เป็นองค์ประกอบหลัก มีประโยชน์เพื่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ การดำรงชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งนี้ พื้นที่สีเขียวสาธารณะเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่สีเขียว เนื่องจากพื้นที่สีเขียวสามารถแบ่งออกเป็น 6 ประเภทตามคุณลักษณะและการใช้ประโยชน์ อ้างอิงจากแนวทางปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนการจัดการพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570) โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่
 - (1) พื้นที่สีเขียวสาธารณะ อาทิ สวนสาธารณะ สวนหย่อม สวนสุขภาพ สวนพฤกษศาสตร์ สนามเด็กเล่น
 - (2) พื้นที่สีเขียวสรรพประโยชน์ ประกอบด้วย
 - » พื้นที่สีเขียวส่วนบุคคล เช่น สวนในโครงการพัฒนาของเอกชน สวนในบ้านและอาคารพักอาศัย เป็นต้น
 - » พื้นที่สีเขียวในสถาบัน อาทิ สถาบันราชการ สถาบันการศึกษา แหล่งประวัติศาสตร์
 - » พื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณูปการ เช่น พื้นที่ฝังกลบขยะ พื้นที่รอบบ่อบำบัดน้ำเสีย เขตท่าอากาศยาน เป็นต้น
 - (3) พื้นที่สีเขียวที่เป็นริ้วยาวตามแนวสาธารณูปการ อาทิ พื้นที่ริมทางสัญจรทางบก บริเวณริมทาง เกาะกลางถนน เขตทางรถไฟ และพื้นที่ริมทางสัญจรทางน้ำ บริเวณริมแม่น้ำคลองชลประทาน
 - (4) พื้นที่สีเขียวเพื่อเศรษฐกิจของชุมชน เช่น พื้นที่สีเขียวที่เป็นแหล่งผลิตอาหารแก่ชุมชน ประเภท ไร่ นา สวนผลไม้ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น
 - (5) พื้นที่สีเขียวธรรมชาติ เช่น พื้นที่สีเขียวบนเนินเขา พรุ แหล่งน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นต้น
 - (2) พื้นที่สีเขียวที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์ หรือรอการพัฒนา อาทิ พื้นที่สีเขียวที่ปล่อยรกร้าง

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากผลการคำนวณสัดส่วนพื้นที่สีเขียวสาธารณะต่อประชากรในพื้นที่เขตเมือง ที่จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย (1) เมืองขนาดใหญ่ ได้แก่ เขตปกครองพิเศษ (กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา) และเทศบาลนคร (2) เมืองขนาดกลาง ได้แก่ เทศบาลเมือง และ (3) เมืองขนาดเล็ก ได้แก่ เทศบาลตำบล ซึ่งได้จากรายงานผลการดำเนินงานตามแบบฟอร์มที่กำหนด และ/หรือการแปลภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูง ร่วมกับแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS)

ตัวชี้วัดที่ 4.9 มีพื้นที่สีเขียวสาธารณะในภาพรวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน (ตารางเมตรต่อคน)

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2565 จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น				
	กรุงเทพมหานคร	เมืองพัทยา	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล
พื้นที่สีเขียวสาธารณะต่อประชากร (ตารางเมตรต่อคน)	7.59	6.56	6.96	3.23	2.64

ที่มา : แนวทางปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนการจัดการพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 – 2570). 2565.
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » พื้นที่สีเขียวสาธารณะของเทศบาล (ในแต่ละปี) (ตารางเมตร)
- » จำนวนประชากรของเทศบาล (ในแต่ละปี) (คน)

• สูตรคำนวณ

$$\text{สัดส่วนพื้นที่สีเขียวสาธารณะต่อประชากร} = \frac{\text{พื้นที่สีเขียวสาธารณะของเทศบาลแต่ละระดับ (ในแต่ละปี)}}{\text{จำนวนประชากรของเทศบาลแต่ละระดับ (ในแต่ละปี)}}$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ระบบฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียว (TGU)
 - » รายงานผลการดำเนินงานด้านพื้นที่สีเขียวประจำปี
 - » ระบบติดตามผลการเพิ่มพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายนของทุกปี
- หน่วยประสานงาน :
 - » กลุ่มงานพื้นที่เฉพาะและพื้นที่พัฒนาพิเศษ กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การจัดเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานด้านพื้นที่สีเขียว เป็นการขอความร่วมมือ อาจทำให้ได้ข้อมูลไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่
4.10

มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2580
- แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2580

คำนิยาม

- ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัดย่อย ประกอบด้วย
 - (1) ร้อยละของแหล่งธรรมชาติที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรรักษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
 - (2) จำนวนกลไกและ/หรือเครื่องมือในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้นและ/หรือได้รับการปรับปรุงทบทวน
 - (3) จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตาม หลักวิชาการเพิ่มขึ้น
 - (4) ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ได้รับการปรับปรุง หรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน สามารถใช้ประกอบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100 (ร้อยละ) ทั้งนี้จะต้องบรรลุเป้าหมาย 3 ใน 4 ตัวชี้วัด จึงจะบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดหลักในแต่ละปี

ตัวชี้วัดย่อย 4.10.1 ร้อยละของแหล่งธรรมชาติมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรรักษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (ร้อยละ)

คำนิยาม

- แหล่งธรรมชาติที่ได้รับการประเมิน หมายถึง แหล่งธรรมชาติอันควรรักษาและแหล่งธรรมชาติท้องถิ่น 4 ประเภท ได้แก่ น้ำตก ภูเขา ธรณีสัณฐานและภูมิลักษณะวรรณา และถ้ำ โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรรักษาประเภทที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการติดตามการประเมินการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพของสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติ
- เกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ค่าเกณฑ์ที่แสดงถึงคุณภาพของสภาวะแวดล้อม ภายใต้แนวคิดที่ว่า การเปลี่ยนแปลงสภาวะดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้ระดับที่ยอมรับหรือกำหนดขึ้น ที่จะไม่ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของแหล่งธรรมชาติ ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

- (1) เกณฑ์ของแหล่งด้านองค์ประกอบของระบบนิเวศหรือสิ่งแวดล้อม
- (2) เกณฑ์ของแหล่งด้านองค์ประกอบทางภูมิสถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรม
- (3) เกณฑ์ของแหล่งด้านผลผลิตจากการบริการสิ่งแวดล้อม
- (4) เกณฑ์ของแหล่งด้านการบริหารจัดการ

โดยเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดไว้เป็น 3 ระดับดังนี้

- (1) ระดับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดี มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 1.00 - 1.66
- (2) ระดับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 1.67 - 2.33
- (3) ระดับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ (ผลกระทบสูง) มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 2.34 - 3.00

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากการประเมินการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4 ประเภท ได้แก่ น้ำตก ภูเขา ถ้ำ และธรณีสัณฐานและภูมิลักษณะวรรณา จะถูกประเมินเชิงคุณภาพโดยหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และวนอุทยาน ตามเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนเว็บไซต์ naturalsite.onep.go.th

ตัวชี้วัดที่
4.10

มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดย่อย 4.10.1 ร้อยละของแหล่งธรรมชาติมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์
การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (ร้อยละ)

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปีฐาน	ค่าเป้าหมาย (ปี พ.ศ.)				
	2564	2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละของแหล่งธรรมชาติมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี	94.83	มากกว่า ร้อยละ 80	มากกว่า ร้อยละ 80	มากกว่า ร้อยละ 80	มากกว่า ร้อยละ 80	มากกว่า ร้อยละ 80

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2566 - 2580.
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนแหล่งธรรมชาติที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์จำนวนแหล่งธรรมชาติที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์ฯ
- » จำนวนแหล่งธรรมชาติที่ได้รับการประเมิน

• สูตรคำนวณ

$$\text{» ร้อยละของแหล่งธรรมชาติที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์} = \frac{\text{จำนวนแหล่งธรรมชาติที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีตามเกณฑ์}}{\text{จำนวนแหล่งธรรมชาติที่ได้รับการประเมิน}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » รายงานผลการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติของประเทศไทยประจำปี
 - » ระบบฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (<https://naturalsite.onep.go.th/>)
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายนของทุกปี
- หน่วยประสานงาน :
 - » กลุ่มงานจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม กองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่
4.10

มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดย่อย 4.10.2 จำนวนกลไกและ/หรือเครื่องมือในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้นและ/หรือได้รับการปรับปรุงทบทวน (จำนวน)

คำนิยาม

- กลไกและ/หรือเครื่องมือในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการที่จัดทำเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในปฏิธาน และ/หรือ กลไกและ/หรือเครื่องมือ ที่ระบุไว้ในปฏิธานได้รับการปรับปรุง ทบทวน

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากจำนวนเครื่องมือ/กลไกที่เพิ่มขึ้น หรือได้รับการปรับปรุงทบทวน

ข้อมูลพื้นฐาน

กลไก/เครื่องมือ	ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2565
กลไก	<ol style="list-style-type: none"> 1. คณะอนุกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม 2. คณะอนุกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมประจำจังหวัด 3. คณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า 4. คณะอนุกรรมการกลั่นกรองและพิจารณาแผนการดำเนินงานในกรุงรัตนโกสินทร์ 5. คณะอนุกรรมการกลั่นกรองและพิจารณาแผนการดำเนินงานในพื้นที่เมืองเก่า 6. คณะอนุกรรมการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า รายเมือง 36 เมือง 7. คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก 8. เครือข่ายหน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น 76 จังหวัด
เครื่องมือ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อด้านภูมิทัศน์ 2. มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า 3. นโยบายและยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ฟื้นฟูย่านชุมชนเก่า 4. แผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ 5. แผนแม่บท แผนปฏิบัติการด้านการอนุรักษ์และพัฒนาบริเวณเมืองเก่า ในจังหวัดต่าง ๆ 6. แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่มรดกโลก 7. แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมแห่งชาติ ระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2566 - 2580) 8. เกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติรายประเภท (ประเภทธรณีสัณฐานและภูมิลักษณะวรรณภา ภูเขา น้ำตก และถ้ำ)
รวม	8 กลไก / 8 เครื่องมือ

ตัวชี้วัดที่ 4.10

มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดย่อย 4.10.2 จำนวนกลไกและ/หรือเครื่องมือในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้นและ/หรือได้รับการปรับปรุงทบทวน (จำนวน)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

» กลไกและ/หรือเครื่องมือในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการที่จัดทำเพิ่มขึ้นและ/หรือได้รับการปรับปรุงทบทวน

• สูตรคำนวณ

» ไม่มี

แนวทางการรายงาน

• แหล่งข้อมูล :

» ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

• ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :

» ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)

» ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายนของทุกปี

• หน่วยประสานงาน :

» กลุ่มงานจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม กองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

• ระยะเวลาในการปรับปรุงทบทวนเครื่องมือ เช่น แผนแม่บท แผนปฏิบัติการ ต้องใช้ระยะเวลาตามรอบการประเมิน เช่น 3-5 ปี

หน่วยงานรับผิดชอบ

• สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่
4.10

มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดย่อย 4.10.3 จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการ
เพิ่มขึ้น (จำนวน)

คำนิยาม

- การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม แหล่งธรรมชาติ และแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการ หมายถึง การดำเนินการบริหารจัดการตามหลักการและแนวทางที่ได้ศึกษาและกำหนด เช่น การควบคุมสภาพแวดล้อมที่อยู่ในเขตธรรมชาติและศิลปกรรมอย่างเหมาะสมตามระดับความเข้มงวดในการควบคุม 5 ระดับ การดำเนินงานตามแผนขับเคลื่อนงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมในระดับจังหวัด ตามที่กำหนดในคู่มือการดำเนินการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมในระดับจังหวัด การดำเนินงานในพื้นที่ของแหล่งมรดกโลกหรืออุทยานประวัติศาสตร์ของกรมศิลปากร การจัดทำแผน มาตรการในพื้นที่แหล่งมรดกโลก

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากพื้นที่แหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรม ที่มีการจัดทำผัง/แผนพื้นที่ ตามหลักวิชาการรวมถึงมีการขับเคลื่อนการดำเนินงานในพื้นที่ตามเป้าหมายที่กำหนด

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปีฐาน	ค่าเป้าหมาย (ปี พ.ศ.)				
	2563-2565	2566	2567	2568	2569	2570
สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม (ย่านชุมชนเก่า/เมืองเก่า/ มรดกโลก)	ผัง/แผน พื้นที่อนุรักษ์ 150 พื้นที่	ผัง/แผน พื้นที่ อนุรักษ์ 10 พื้นที่	ผัง/แผน พื้นที่ อนุรักษ์ 10 พื้นที่	ผัง/แผน พื้นที่ อนุรักษ์ 20 พื้นที่	ผัง/แผน พื้นที่ อนุรักษ์ 20 พื้นที่	ผัง/แผน พื้นที่ อนุรักษ์ 20 พื้นที่
สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ	ผังและแผน การบริหาร จัดการพื้นที่ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ น้ำตกธารารักษ์	ผังและ แผนการ บริหาร จัดการ โป่งพูน 1 พื้นที่	ผังและ แผนฯ แหล่ง ธรรมชาติ 1 พื้นที่	ผังและ แผนฯ แหล่ง ธรรมชาติฯ 1 พื้นที่	ผังและ แผนฯ แหล่ง ธรรมชาติฯ 1 พื้นที่	ผังและ แผนฯ แหล่ง ธรรมชาติฯ 1 พื้นที่
รวมจำนวนพื้นที่ ที่มีการบริหารจัดการ แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรมตามหลัก วิชาการ	151 พื้นที่	11 พื้นที่	11 พื้นที่	21 พื้นที่	21 พื้นที่	21 พื้นที่

**ตัวชี้วัดที่
4.10**

มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดย่อย 4.10.3 จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น (จำนวน)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

» จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการ

• สูตรคำนวณ

» ไม่มี

แนวทางการรายงาน

• แหล่งข้อมูล :

» ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

• ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :

» ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)

» ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายนของทุกปี

• หน่วยประสานงาน :

» กลุ่มงานจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม กองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

• ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

• สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่
4.10

มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดย่อย 4.10.4 ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน สามารถใช้ประกอบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ: 100 (ร้อยละ)

คำนิยาม

- ฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม มีทั้งสิ้น 4 ฐาน ประกอบด้วย
 - (1) ฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ
 - (2) ฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
 - (3) ฐานข้อมูลแหล่งมรดกโลก
 - (4) ฐานข้อมูลกรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ที่ได้รับการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และ/หรือปรับปรุงให้ระบบสามารถใช้งานได้ หรือการพัฒนาฐานข้อมูลเพิ่ม

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปีฐาน	ค่าเป้าหมาย (ปี พ.ศ.)				
	2565	2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละของฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ที่มีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน	100	100	100	100	100	100
จำนวนฐานข้อมูลฯ ที่มีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน*	4	ไม่ต่ำกว่า 4	ไม่ต่ำกว่า 4	ไม่ต่ำกว่า 4	ไม่ต่ำกว่า 4	ไม่ต่ำกว่า 4

ที่มา : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2565.

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน
- » จำนวนฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมทั้งหมด

• สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละของฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่ได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน} = \frac{\text{จำนวนฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน}}{\text{ฐานข้อมูลแหล่งสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวชี้วัดที่ 4.10

มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดย่อย 4.10.4 ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม ได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน สามารถใช้ประกอบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100 (ร้อยละ)

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงาน
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายนของทุกปี
- หน่วยประสานงาน :
 - » กลุ่มงานจัดการสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม กองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- ไม่มี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5 ยุทธศาสตร์ที่

การยกระดับกระบวนการทศน์เพื่อ
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม
อย่างมีประสิทธิภาพ

-
- 5.1 การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีปริมาณลดลง (กิโลกรัมต่อดอลลาร์สหรัฐ)
 - 5.2 มีจังหวัด/พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 39 จังหวัด 54 พื้นที่ (จำนวนจังหวัด/พื้นที่)
 - 5.3 สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
 - 5.4 อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศไทยด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม อยู่ 1 ใน 67 (อันดับ)
 - 5.5 สัดส่วนของหน่วยงานที่ เข้าร่วมดำเนินการและสัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
 - 5.6 การรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)
 - 5.7 มีการนำกระบวนการ SEA ไปใช้ในพื้นที่สำคัญด้านการพัฒนาระดับนโยบาย (มี/ไม่มี)
 - 5.8 การดำเนินการภายใต้ ความตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)

ยุทธศาสตร์ที่

5

การยกระดับกระบวนการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ

มีเป้าหมาย ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม และพัฒนากลไกที่ช่วยยกระดับกระบวนการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 5.1 การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีปริมาณลดลง (กิโลกรัมต่อดอลลาร์สหรัฐ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
 - » เป้าหมายย่อยที่ 12.2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืน และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพภายในปี พ.ศ. 2573
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

คำนิยาม

- การบริโภควัสดุในประเทศ (Domestic Material Consumption: DMC) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) แสดงถึง การเติบโตทางเศรษฐกิจต้องอาศัยการใช้วัสดุ ในการสร้างสินค้าและบริการมาน้อยเพียงใด
- การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีปริมาณลดลง หมายถึง การบริโภควัสดุในประเทศ ใน 4 ประเภทวัสดุ (ซีเมนต์ เหล็ก เหล็กกล้า และ แร่โลหะ) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง เป็นการแสดงถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มากขึ้นโดยอาศัยการใช้วัสดุในการสร้างสินค้าและบริการน้อยลง

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาการเก็บรวบรวมข้อมูลและคำนวณโดยอ้างอิงวิธีการตามท้องที่การสหประชาชาติกำหนด โดยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 12 ตัวชี้วัดที่ 12.2.2 กำหนดการคำนวณ 3 ค่า ได้แก่ การบริโภควัสดุในประเทศ (Domestic Material Consumption) การบริโภควัสดุในประเทศต่อหัว (Domestic Material Consumption per capita) และการบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Domestic Material Consumption per GDP)

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	2561	2562	2563
การบริโภควัสดุในประเทศ (ตัน)	606,718,352	579,808,984	585,951,144
การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (กิโลกรัมต่อดอลลาร์สหรัฐ)	1.97	1.81	1.65

ที่มา : สถาบันเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. 2565.

ตัวชี้วัดที่ 5.1 การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่มีปริมาณลดลง (กิโลกรัมต่อดอลลาร์สหรัฐ)**วิธีการวัดและการคำนวณ**

• รายการข้อมูล

- » การบริโภควัสดุในประเทศ (ตัน)
- » ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

• สูตรคำนวณ

$$\begin{aligned} \text{» การบริโภควัสดุในประเทศ (Domestic Material Consumption: DMC)} &= \left[\begin{array}{l} \text{การบริโภควัสดุในประเทศ} \\ \text{(Domestic Material Consumption: DMC)} \\ + \\ \text{ข้อมูลการผลิตภายในประเทศ} \\ \text{(Domestic extraction: DE)} \end{array} \right] - \begin{array}{l} \text{วัตถุดิบส่งออก} \\ \text{โดยตรง} \\ \text{(Direct export of} \\ \text{raw materials: EX)} \end{array} \end{aligned}$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) เป็นผู้รวบรวมข้อมูลและคำนวณ
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีปฏิทิน)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสแรกของปีปฏิทิน (เดือนมีนาคม)
- หน่วยประสานงาน :
 - » กลุ่มงานวิเคราะห์มาตรการ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การบริโภควัสดุในประเทศในเบื้องต้นจะประเมินเพียง 4 ประเภทวัสดุ ได้แก่ ซีเมนต์ เหล็ก เหล็กกล้า และแร่โลหะ
- การคำนวณสัดส่วนการบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อาจจะต้องใช้ระยะเวลาในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- การเผยแพร่ข้อมูล จะเผยแพร่เป็นข้อมูลย้อนหลัง 2 ปี เช่น ข้อมูล ปี พ.ศ. 2564 จะถูกเผยแพร่ข้อมูลในปี พ.ศ. 2566

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ 5.2	มีจังหวัด/พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 39 จังหวัด 54 พื้นที่ (จำนวนจังหวัด/พื้นที่)
-----------------------------------	--

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (06) พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ
 - » แผนแม่บทย่อย : 6.2 การพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน
 - » เป้าหมาย : 060201 เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และได้มาตรฐาน
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (พ.ศ. 2566 - 2570)

คำนิยาม

- “เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเหนี่ยวนำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตไปด้วยกัน ภายใต้สภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม กายภาพ และการบริหารจัดการในพื้นที่ให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ
- การพัฒนาเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ถือเป็นเครื่องมือหลักในการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรม และเป็นการดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์ประเทศที่มุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีความสมดุลอย่างยั่งยืน
- แนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) เน้นการพัฒนาพื้นที่ที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเหนี่ยวนำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตไปด้วยกันภายใต้สภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม กายภาพ และการบริหารจัดการในพื้นที่ให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ โดยมีเป้าหมายหลักของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คือ การพัฒนาอุตสาหกรรม โดยสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม ทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน
- เกณฑ์การประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ครอบคลุม 5 มิติ (มิติกายภาพ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และการบริหารจัดการ) โดยการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 - » **ระดับที่ 1** การมีส่วนร่วม (Engagement) คือ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการวางแผนดำเนินการตามแผน ติดตามประเมินผล และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
 - » **ระดับที่ 2** การส่งเสริม (Encourage) คือ การส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้รองรับต่อแผนการพัฒนาที่ร่วมกำหนดไว้ โรงงานอุตสาหกรรมและประชาชนในพื้นที่สร้างความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง
 - » **ระดับที่ 3** ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร (Resource efficiency) คือ โรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างคุ้มค่า มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดและป้องกันมลพิษ สร้างความเชื่อมั่นความไว้วางใจให้กับชุมชน
 - » **ระดับที่ 4** การพึ่งพาอาศัย (Symbiosis) คือ โรงงานอุตสาหกรรมมีการพึ่งพาอาศัยกัน รวมทั้งภาคอุตสาหกรรมไปส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนเพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่
 - » **ระดับที่ 5** เมืองนำอยู่ คู่อุตสาหกรรม (Happiness) คือ เมืองต้นแบบมีเศรษฐกิจดีสิ่งแวดล้อมดี สังคมมีความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตที่ดี ประชาชนมีความสุขและอยู่ร่วมกับอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืน
- การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ แบ่งเป็น 3 ระยะ
 - » **ระยะที่ 1** : 18 พื้นที่ ใน 15 จังหวัด (สมุทรปราการ สมุทรสาคร ระยอง ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครปฐม ปทุมธานี ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ราชบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี สงขลา)
 - » **ระยะที่ 2** : 15 พื้นที่ใหม่ ใน 11 จังหวัดเดิม(จังหวัดระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรสาคร นครปฐม ปทุมธานี ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา และราชบุรี) และ 4 จังหวัด SEZ (มุกดาหาร สระแก้ว ตาก ตรารด)
 - » **ระยะที่ 3** : 21 พื้นที่ใหม่ ใน 20 จังหวัดใหม่ (เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง พิจิตร โลก กำแพงเพชร นครสวรรค์ ลพบุรี ชัยภูมิ บุรีรัมย์ อุตรธานี อุบลราชธานี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร นครศรีธรรมราช กระบี่ และภูเก็ต)

ตัวชี้วัดที่ 5.2 มีจังหวัด/พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 39 จังหวัด 54 พื้นที่ (จำนวนจังหวัด/พื้นที่)

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากพื้นที่ที่ผ่านการประเมินการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามเกณฑ์ข้อกำหนดมาตรฐานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปรับปรุงปี 2565

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
ระดับที่ 5 เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม (Happiness)	-	-	-	-	-
ระดับที่ 4 การพึ่งพาอาศัย (Symbiosis)	-	2	3	4	4
ระดับที่ 3 ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร (Resource efficiency)	-	√	2	5	14
ระดับที่ 2 การส่งเสริม (Encourage)	1	16	13	9	√
ระดับที่ 1 การมีส่วนร่วม (Engagement)	16	√	√	√	√
รวม (พื้นที่)	18 (มี 1 พื้นที่ ไม่ผ่านเกณฑ์)	18	18	18	18

หมายเหตุ : √ หมายถึง ผ่านระดับขั้นต่ำ (ยกตัวอย่างเช่น ถ้าผ่านระดับที่ 4 ต้องผ่านระดับที่ 1-3 ด้วย)
ที่มา : ศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม. 2565.

วิธีการวัดและการคำนวณ

- รายการข้อมูล

- » จำนวนการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

- สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

ตัวชี้วัดที่
5.2
มีจังหวัด/พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 39 จังหวัด 54 พื้นที่
(จำนวนจังหวัด/พื้นที่)
แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากกองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
 - » เว็บไซต์ศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (http://ecocenter.diw.go.th/Visitor/Theme_1/Home)
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนกันยายนของทุกปี
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ภายในปี พ.ศ. 2570 จะต้องบรรลุจำนวน 39 จังหวัด 54 พื้นที่ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศฯ จำนวน 4 ฉบับ
 - » พื้นที่ระยะที่ 1 : 15 พื้นที่ ใน 15 จังหวัดเดิม (จังหวัดระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม ปทุมธานี ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น ราชบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา) ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับที่ 5 เมืองนำอยู่ คู่อุตสาหกรรม
 - » พื้นที่ระยะที่ 2 : 15 พื้นที่ใหม่ ใน 11 จังหวัดเดิม (จังหวัดระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรสาคร นครปฐม ปทุมธานี ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา และราชบุรี) และ 4 จังหวัด SEZ (จังหวัดมุกดาหาร สระแก้ว ตาก และตราด) ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับที่ 3 ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร
 - » พื้นที่ระยะที่ 3 : 21 พื้นที่ใหม่ ใน 20 จังหวัดใหม่ (จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง พิษณุโลก กำแพงเพชร นครสวรรค์ ลพบุรี ชัยภูมิ บุรีรัมย์ อุตรธานี อุบลราชธานี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร นครศรีธรรมราช กระบี่ และภูเก็ต) ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับที่ 1 การมีส่วนร่วม เป็นอย่างน้อย

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัดที่ 5.3

สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนในตัวชี้วัด SDG 2.4.1 สัดส่วนของพื้นที่ที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570

คำนิยาม

- ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน คือ ระบบการทำการเกษตรในเชิงผสมผสานและเกื้อกูลกัน คำนึงถึงระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการใช้สารเคมีสังเคราะห์ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงและความปลอดภัยอาหาร สร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ ซึ่งนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง การมีภูมิคุ้มกันภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค รวมทั้งส่งผลให้ระบบเกษตรกรรมมีความเข้มแข็งและยั่งยืน (อ้างอิงจากเอกสารหารือกับสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2565)
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ให้คำนิยามเกษตรอินทรีย์ ไว้ในประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง เกษตรอินทรีย์ เล่ม 1 : การผลิต การแปรรูป แสดงฉลาก และจำหน่าย ผลผลิตและผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ (มกษ. 9000 เล่ม 1-2552) ดังนี้ “เกษตรอินทรีย์ คือ ระบบการจัดการการผลิตด้านการเกษตรแบบองค์รวมที่เกื้อหนุนต่อระบบนิเวศ รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ วงจรชีวภาพ โดยเน้นการใช้วัสดุธรรมชาติ หลีกเลี่ยงการใช้วัตถุอันตรายจากการสังเคราะห์และไม่ใช้พืช สัตว์ หรือจุลินทรีย์ ที่ได้มาจากเทคนิคการตัดแปลงพันธุกรรมหรือพันธุวิศวกรรม มีการจัดการกับผลิตภัณฑ์ โดยเน้นการแปรรูปด้วยความระมัดระวังเพื่อรักษาสภาพการเป็นเกษตรอินทรีย์ และคุณภาพที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ในทุกชั้นตอน”
- การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice: GAP) หมายถึง แนวทางในการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี และปลอดภัย ตามมาตรฐานที่กำหนด โดยขบวนการผลิตจะต้องปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค ปราศจากการปนเปื้อนของสารเคมีทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมมีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ได้ผลผลิตสูงคุ้มค่าการลงทุน การผลิตตามมาตรฐาน GAP ก่อให้เกิดความยั่งยืนทางการเกษตร สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม

แนวทางการประเมิน

- การประเมินเบื้องต้นจะรายงานในรูปแบบของ “ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนเพิ่มขึ้น...”

ตัวชี้วัดที่
5.3

สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมที่ยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่) (หน่วยงานของรัฐ ^{1/})	139,854	343,060	626,575	1,030,929	1,048,729
พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่) (หน่วยงานเอกชน ^{2/})	180,060	264,944	288,704	317,226	354,712
พื้นที่ที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	319,914	608,004	915,279	1,348,155	1,403,441
พื้นที่การเกษตรทั้งหมด	149,243,252	149,747,214	149,751,616	149,745,431	149,252,451

หมายเหตุ : 1/ พื้นที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่รองรับโดยหน่วยงานภาครัฐ 7 หน่วยงาน ได้แก่ กรมการข้าว กรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ กรมประมง กรมหม่อนไหม กรมพัฒนาที่ดิน และสำนักงานปฎิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งเป็นหน่วยตรวจรับรองมาตรฐาน Organic Thailand และระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS)

2/ พื้นที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่รับรองโดยหน่วยงานเอกชน คือ สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.) (บริษัท เอเชีย ออร์แกนิก จำกัด) เป็นหน่วยตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ได้แก่ สมาพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) ระบบเกษตรอินทรีย์สหภาพยุโรป (EU) ระบบเกษตรอินทรีย์แคนาดา (COR) ระบบเกษตรอินทรีย์สหรัฐอเมริกา (NOP) ระบบเกษตรอินทรีย์สวิสเซอร์แลนด์ และระบบเกษตรอินทรีย์ มกท. (ACT) ทั้งนี้ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองของภาคเอกชนเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ได้รับจาก มกท. ซึ่งรวมข้อมูลพื้นที่ของเกษตรกรบางรายที่ได้รับการรับรองจากภาครัฐด้วย

ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 – 2570. ปี 2560-2562 กรมพัฒนาที่ดิน. (<http://organicmoac.ddd.go.th>)
และปี 2563-2565 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรรวบรวมผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » พื้นที่ที่มีการดำเนินการเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน (ไร่)
- » พื้นที่การเกษตรทั้งหมด (ไร่)

• สูตรคำนวณ

$$\text{ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน} = \frac{\text{พื้นที่ที่มีการดำเนินการเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน}}{\text{พื้นที่เกษตรทั้งหมด}} \times 100$$

ตัวชี้วัดที่ 5.3

สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสแรกของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- นิยามของพื้นที่ที่มีการดำเนินการเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนยังไม่ชัดเจน ซึ่งจะมีการดำเนินการโครงการศึกษาแนวทางการจัดทำเครื่องมือในการวัดและติดตามประเมินผลพื้นที่ที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนทั้งมิติของเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยตามแนวทางขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations: FAO) โดยในขณะนี้ยังไม่ได้ข้อสรุปของผลการศึกษามีความตกลงระหว่าง 3 ฝ่าย ประกอบด้วยทีมงานสหประชาชาติในประเทศไทย (UN Country Team) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และกระทรวงการต่างประเทศ โดยได้คัดเลือกตัวชี้วัดพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน (ไร่) และกำหนดเงื่อนไขการจัดเก็บข้อมูลโดยใช้พื้นที่การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) รวมถึงพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่เป็นการผลิตที่มีการรับรองมาตรฐานในการรายงานผลการพัฒนาที่ยั่งยืน

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตัวชี้วัดที่ 5.4	อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม อยู่ 1 ใน 67 (อันดับ)
-----------------------------------	--

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2580) (ฉบับปรับปรุง) ประเด็นที่ 5 การท่องเที่ยว แผนแม่บทย่อย การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570)

คำนิยาม

- ดัชนีชี้วัดของการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (Travel & Tourism Development Index: TTDI) เป็นการปรับปรุงพัฒนาจากตัวชี้วัดเดิม คือ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (Travel & Tourism Competitiveness Index: TTCI) ซึ่งที่ผ่านมาสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum: WEF) มีการรายงานผลการจัดอันดับ TTCI ทุก 2 ปี (จัดอันดับครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2562) จากนั้นในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2565 สภาเศรษฐกิจโลกได้เผยแพร่รายงานศึกษาดัชนีชี้วัดของการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวหรือ TTDI ประจำปี พ.ศ. 2564 เพื่อการฟื้นฟูการท่องเที่ยวในอนาคตอย่างยืดหยุ่นและยั่งยืน ดังนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ นโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องจึงได้รับการปรับจากอันดับ TTCI ของประเทศไทย เป็นอันดับ TTDI ของประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับรายงานศึกษาดัชนีชี้วัดของการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. 2564
- ดัชนีชี้วัดของการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวหรือ Travel & Tourism Development Index 2021 ของสภาเศรษฐกิจโลกได้จัดอันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศไทย (TTDI) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน 17 ปัจจัย ซึ่งปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนอยู่ภายใต้ด้านที่ 5 ความยั่งยืนด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว (T&T Sustainability) ปัจจัยที่ 15 ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากดัชนีชี้วัดของการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวหรือ Travel & Tourism Development Index ของสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) ด้านที่ 5 ความยั่งยืนด้านการเดินทางและการท่องเที่ยว (T&T Sustainability) ปัจจัยที่ 15 ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	2560	2562	2564
อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (TTCI) ของประเทศไทย	122	130	-
อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (TTDI) ของประเทศไทย	-	-	97

ที่มา : World Economic Forum. The Travel & Tourism Competitiveness Report (2017 - 2019)

World Economic Forum. Travel & Tourism Development Index 2021 Rebuilding for a Sustainable and Resilient Future

ตัวชี้วัดที่ 5.4 อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม อยู่ 1 ใน 67 (อันดับ)

วิธีการวัดและการคำนวณ

- รายการข้อมูล

- » อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยว (TTDI) ของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม

- สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :

- » ประสานขอข้อมูลจากสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- » รายงานการศึกษาดัชนีการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของสภาเศรษฐกิจโลก (WEF)

- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :

- » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : ทุก 2 ปี (ปีปฏิทิน)

- » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนพฤษภาคม

- หน่วยประสานงาน :

- » กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การประเมินการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศไทย (Travel & Tourism Development Index : TTDI) เป็นการประเมินทุก 2 ปี และใช้ที่มาของข้อมูลจากหลายหน่วยงาน จึงอาจส่งผลกระทบต่อ การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินงานรายปี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตัวชี้วัดที่ 5.5 สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการและสัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. 2560 - 2580 ใน SCP 7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืนของทุกภาคส่วน
- แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2565 - 2570

คำนิยาม

- การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หมายถึงการจัดซื้อสินค้าและจัดจ้าง บริการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าเมื่อเทียบกับสินค้า/บริการที่ทำหน้าที่ หรือมีลักษณะอย่างเดียวกัน ทั้งการจัดหาวัตถุดิบ การใช้ทรัพยากร และพลังงาน เพื่อเป้าหมาย การลดการใช้ทรัพยากร ลดการปล่อยมลพิษ รักษาสิ่งแวดล้อม โดยหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จะต้องสมัครเข้าร่วมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรซื้อ/จ้างสินค้าและบริการที่มีการใช้งานภายในสำนักงาน เลือกซื้อสินค้าและจัดจ้างบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยดูรายการสินค้าและบริการได้จากบัญชีรายชื่อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของกรมควบคุมมลพิษ หรือรายงานผลปริมาณและมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการ ทั้งที่เป็นมิตรและไม่เป็นมิตรของหน่วยงาน ผ่านทางฐานข้อมูลสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (<http://gp.pcd.go.th>)

ตัวชี้วัดย่อย 5.5.1 สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

คำนิยาม

- หน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หมายถึง หน่วยงานภาครัฐ องค์กรมหาชน รัฐวิสาหกิจ สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานในกำกับของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เข้าร่วมการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการประเมิน

- เก็บข้อมูลแบบสะสม นับจำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเก็บข้อมูลจำนวนหน่วยงานเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ สถาบันอุดมศึกษา องค์กรมหาชน และหน่วยงานในกำกับของรัฐ กลุ่มที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล ตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร เขตปกครองพิเศษ องค์การบริหารส่วนจังหวัด และ องค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อมูลพื้นฐาน

ประเภทหน่วยงาน	จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วม /หน่วยงานทั้งหมด		
	2551-2563	2564	2565
หน่วยงานภาครัฐ	147/151 (97%)	147/151 (97%)	150/151 (99%)
รัฐวิสาหกิจ	49/55 (89%)	49/55 (89%)	49/55 (89%)
สถาบันอุดมศึกษา	95/155 (61%)	95/155 (61%)	96/155 (62%)
องค์กรมหาชน	33/39 (85%)	33/39 (85%)	33/39 (85%)
หน่วยงานในกำกับของรัฐ	23/26 (88%)	23/26 (88%)	23/26 (88%)
รวม	410/426 (96%)	411/426 (96%)	416/426 (98%)

ตัวชี้วัดที่ 5.5 สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการและสัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ตัวชี้วัดย่อย 5.5.1 สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ประเภทหน่วยงาน	จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วม / หน่วยงานทั้งหมด		
	2551-2563	2564	2565
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
เทศบาลตำบล	739/2247 (33%)	739/2247 (33%)	776/2247 (35%)
เทศบาลเมือง	102/195 (52%)	104/195 (53%)	106/195 (54%)
เทศบาลนคร	26/30 (87%)	26/30 (87%)	26/30 (87%)
เขตปกครองพิเศษ	2/2 (100%)	2/2 (100%)	2/2(100%)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	35/76 (46%)	35/76 (46%)	35/76 (46%)
รวม	904/2550 (35%)	906/2550 (36%)	945/2550 (37%)

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ. 2566

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (หน่วยงาน)
- » จำนวนหน่วยงานทั้งหมด (หน่วยงาน)

• สูตรคำนวณ

$$\begin{aligned} & \text{» สัดส่วนของหน่วยงาน กลุ่มที่ 1} \\ & \text{ที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้า} \\ & \text{และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม} \\ & \text{(ร้อยละ)} \end{aligned} = \frac{\begin{aligned} & \text{จำนวนหน่วยงานกลุ่มที่ 1} \\ & \text{ที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้า} \\ & \text{และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม} \end{aligned}}{\begin{aligned} & \text{จำนวนหน่วยงานทั้งหมด} \end{aligned}} \times 100$$

$$\begin{aligned} & \text{» สัดส่วนของหน่วยงาน กลุ่มที่ 2} \\ & \text{ที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้า} \\ & \text{และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม} \\ & \text{(ร้อยละ)} \end{aligned} = \frac{\begin{aligned} & \text{จำนวนหน่วยงานกลุ่มที่ 2} \\ & \text{ที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้า} \\ & \text{และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม} \end{aligned}}{\begin{aligned} & \text{จำนวนหน่วยงานทั้งหมด} \end{aligned}} \times 100$$

ตัวชี้วัดที่ 5.5 สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการและสัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ตัวชี้วัดย่อย 5.5.1 สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษ
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » ศูนย์ปฏิบัติการวิเคราะห์มลพิษและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- กฎกระทรวงกำหนดพัสดุและวิธีการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุที่รัฐต้องการส่งเสริมหรือสนับสนุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นเครื่องมือสนับสนุน แต่เป็นการดำเนินงานโดยภาคสมัครใจ ทำให้ไม่สามารถเพิ่มจำนวนหน่วยงานเข้าร่วมฯ ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่ 5.5 สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการและสัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ตัวชี้วัดย่อย 5.5.2 สัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

คำนิยาม

- มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หมายถึง ข้อมูลมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เข้าร่วมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลผลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการ ที่เป็นมิตรและไม่เป็นมิตรของหน่วยงานในแต่ละรอบปีงบประมาณ ผ่านฐานข้อมูลรายงานผลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <http://gp.pcd.go.th>

แนวทางการประเมิน

- เก็บข้อมูลผลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรและไม่เป็นมิตรของหน่วยงาน โดยผ่านฐานข้อมูลรายงานผลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <http://gp.pcd.go.th>

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.			
	2562	2563	2564	2565
มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (บาท)	620,807,278	319,906,102	215,208,343	217,881,382
มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการทั้งหมด (บาท)	1,642,548,271	491,425,805	579,872,160	449,203,930
สัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ)	ร้อยละ 38 (21 ประเภทสินค้าและบริการ)	ร้อยละ 65 (18 ประเภทสินค้าและบริการ)	ร้อยละ 37 (21 ประเภทสินค้าและบริการ)	ร้อยละ 49 (38 ประเภทสินค้าและบริการ)

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ. 2566

ตัวชี้วัดที่ 5.5 สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการและสัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ตัวชี้วัดย่อย 5.5.2 สัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการ (บาท)
- » มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการทั้งหมด (บาท)

• สูตรคำนวณ

$$\text{» สัดส่วนของมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม} = \frac{\text{มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม}}{\text{มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการทั้งหมด}} \times 100$$

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษ
- ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » ศูนย์ปฏิบัติการวิเคราะห์มลพิษและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การรายงานผลเป็นภาคสมัครใจ และผู้รายงานผล สามารถเลือกรายงานผลย้อนหลังได้ โดยกำหนดช่วงปี ทำให้สัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างฯ รายปี มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การรายงานผลจะรายงานเฉพาะสินค้าและบริการที่ขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของกรมควบคุมมลพิษเท่านั้น และรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในบัญชีรายชื่อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของกรมควบคุมมลพิษมีการเปลี่ยนแปลง เพิ่ม-ลด ได้ตามระยะเวลา เนื่องจากการยื่นขอการรับรอง และอายุการรับรองของสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทำให้จำนวนรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลในแต่ละปีงบประมาณไม่เท่ากัน

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่
5.6

การรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน แผนแม่บทย่อยการยกระดับกระบวนการทศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
- แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำนิยาม

- การรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม พิจารณาจากประชาชนที่มีการรับรู้ในประเด็นเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ และมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่การมีพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบต่าง ๆ

แนวทางการประเมิน

- การประเมินการส่งเสริมการรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ประเมินจากข้อมูล
 - (1) จำนวนประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม
 - (2) จำนวนอาสาสมัคร ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (3) จำนวนองค์กร/เครือข่ายด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
จำนวนประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม (คน)	13,524,322	10,223,971	17,476,264	8,118,398	6,776,467
จำนวนอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) (คน)	212,349	228,901	234,174	258,910	277,680
จำนวนองค์กร/เครือข่ายด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (องค์กร)	275	278	286	290	297

ที่มา : กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2565

ตัวชี้วัดที่
5.6

การรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » จำนวนประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม (คน)
- » จำนวนอาสาสมัครด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (คน)
- » จำนวนองค์กร/เครือข่ายด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (องค์กร)

• สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

แนวทางการรายงาน

• แหล่งข้อมูล :

- » ประสานขอข้อมูลจากกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
- » ระบบงานเครือข่าย ทส. (<https://datacenter.deqp.go.th/nevt/home>)

• ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :

- » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
- » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : เดือนตุลาคม

• หน่วยประสานงาน :

- » กองส่งเสริมการมีส่วนร่วมต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
- » กองขับเคลื่อนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การดำเนินการส่งเสริมการรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการดำเนินการตามความสมัครใจ ไม่ได้เป็นภาคบังคับ และมีข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

หน่วยงานรับผิดชอบ

- กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่
5.7

มีการนำกระบวนการ SEA ไปใช้ในพื้นที่สำคัญด้านการพัฒนาระดับนโยบาย (มี/ไม่มี)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- ไม่มี

คำนิยาม

- การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการวางแผน โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม และการบูรณาการด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ซึ่งต้องนำผลไปใช้ในการวางแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากการนำกระบวนการและขั้นตอน SEA ไปใช้กับการจัดทำแผนพัฒนาตามแนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่อย่างน้อยจะต้องมีการดำเนินการตามขั้นตอน SEA ที่สำคัญ ได้แก่ (1) การกำหนดขอบเขต (2) การพัฒนาทางเลือกและประเมินทางเลือก และ (3) การกำหนดมาตรการเพื่อความยั่งยืน เป็นต้น

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ.				
	2561	2562	2563	2564	2565
รายงานการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์	-	-	6 ^{1/}	3 ^{2/}	3 ^{3/}

หมายเหตุ : ปี 2563^{1/} :

- โครงการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์พื้นที่ลุ่มน้ำมูล สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- โครงการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พื้นที่ลุ่มน้ำชี สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- โครงการศึกษาเพื่อการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ โครงการพัฒนาน้ำต้นทุนลุ่มน้ำปราจีนบุรี - บางปะกง สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- โครงการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พื้นที่ลุ่มน้ำสะแกกรัง สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- โครงการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์พื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- โครงการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment: SEA) ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปี 2564^{2/} :

- โครงการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และแผนหลักการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พื้นที่ลุ่มน้ำเพชรบุรี-ประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- โครงการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์และแผนหลักการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- โครงการศึกษาและประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการแร่โพแทช กรมทรัพยากรธรณี

ปี 2565^{3/} :

- โครงการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์สำหรับพื้นที่ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินในภาคใต้ กระทรวงพลังงาน
- โครงการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์และแผนหลักการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พื้นที่ลุ่มน้ำแม่กลอง สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
- โครงการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์และแผนหลักการจัดการทรัพยากรน้ำ พื้นที่ลุ่มน้ำโขงตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2566.

ตัวชี้วัดที่
5.7

มีการนำกระบวนการ SEA ไปใช้ในพื้นที่สำคัญด้านการพัฒนาระดับนโยบาย (มี/ไม่มี)

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

» รายงานการศึกษาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์

• สูตรคำนวณ

» ไม่มี

แนวทางการรายงาน

• แหล่งข้อมูล :

- » ประสานขอข้อมูลจากกองยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- » เว็บไซต์สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (<http://sea.nesdc.go.th/>)

• ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :

- » ระยะเวลาจัดเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
- » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสแรกของปีงบประมาณถัดไป

• หน่วยประสานงาน :

- » กองยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การนำกระบวนการ SEA ไปใช้กับการจัดทำแผนพัฒนาเป็นการดำเนินการก่อนการจัดทำแผน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามความสมัครใจ ไม่ได้เป็นภาคบังคับ

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่ 5.8 การดำเนินการภายใต้ความตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)

ความเชื่อมโยง/สอดคล้องแผนอื่น

- นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2580

คำนิยาม

- การดำเนินงานความร่วมมือระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน อาทิ โครงการ (Project) แผนงาน (Program) บันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) ความตกลง (Agreement) การเข้าพบและเยือน ความช่วยเหลือทางวิชาการ (Technical assistance) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่คุ้มครอง และภัยพิบัติข้ามพรมแดนได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพดีขึ้น
- การเข้าพบและเยือน หมายถึง การเข้าพบหารือหรือเยือนในระดับปลัดกระทรวง/ระดับรัฐมนตรี โดยมีผลการหารือที่ก่อให้เกิดรูปธรรมที่ดำเนินงานร่วมกันต่อไป อาทิ บันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) ความตกลง (Agreement) โครงการ (Project) แผนงาน (Program) ความช่วยเหลือทางวิชาการ (Technical assistance)

แนวทางการประเมิน

- พิจารณาจากรายงานผลการดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีการดำเนินการ ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่คุ้มครอง และภัยพิบัติข้ามพรมแดนที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมในแต่ละปี

ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูล	ปี พ.ศ. 2565
การดำเนินการภายใต้ความ ตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	15 MOU/โครงการ/แผนงาน/กิจกรรม/การเข้าพบ

ที่มา : กองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2566.

วิธีการวัดและการคำนวณ

• รายการข้อมูล

- » การดำเนินการภายใต้ความตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่ละปี

• สูตรคำนวณ

- » ไม่มี

ตัวชี้วัดที่ 5.8	การดำเนินการภายใต้ความตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (จำนวน)
-----------------------------------	--

แนวทางการรายงาน

- แหล่งข้อมูล :
 - » ประสานขอข้อมูลจากกองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - » ฐานข้อมูลกองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (<http://fad.mnre.go.th/th/home>)
- ระยะเวลาการจับเก็บข้อมูล/เผยแพร่ข้อมูล :
 - » ระยะเวลาจับเก็บข้อมูล : รายปี (ปีงบประมาณ)
 - » ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูล : ไตรมาสแรกของปีงบประมาณถัดไป
- หน่วยประสานงาน :
 - » กองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เงื่อนไข/ข้อจำกัด

- การรายงานการดำเนินการภายใต้ความตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาค ที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่คุ้มครอง และภัยพิบัติข้ามพรมแดน ที่หน่วยงานต่าง ๆ มีการดำเนินการจัดทำความร่วมมือกับต่างประเทศที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถรวบรวมได้ในแต่ละปี

หน่วยงานรับผิดชอบ

- สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4

แนวทางการติดตามประเมินผล

4. แนวทางการติดตามประเมินผล

การติดตามประเมินผลตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 กำหนดกรอบระยะเวลา **การติดตามและประเมินผล ปีละ 1 ครั้ง คือ รอบ 12 เดือน** โดยแบ่งรอบการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการฯ พ.ศ. 2566 - 2570 ทั้ง 32 ตัวชี้วัด ออกเป็น 3 กลุ่ม และมีขั้นตอนการติดตามประเมินผล ตามภาพที่ 4-1 (รายละเอียดตามภาคผนวก ค) ดังนี้

กลุ่มที่ 1

ตามปีงบประมาณ (เดือนตุลาคม - กันยายน)

ตัวชี้วัดที่มีการจัดเก็บข้อมูลรายปี ตามปีงบประมาณ (เดือนตุลาคม - กันยายน) และ/หรือมีระยะเวลาการเผยแพร่ข้อมูลภายในไตรมาสแรกของปีงบประมาณถัดไป กำหนดติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ภายในเดือนธันวาคม จำนวน 14 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1	1	ตัวชี้วัดที่ 1.3	จำนวนพื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map)
	2	ตัวชี้วัดที่ 1.4	สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining)
ยุทธศาสตร์ที่ 2	3	ตัวชี้วัดที่ 2.1	พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น
	4	ตัวชี้วัดที่ 2.2	เขตพื้นที่สมดุลได้รับการประกาศเพิ่มขึ้น
	5	ตัวชี้วัดที่ 2.5	ขยะทะเลได้รับการบริหารจัดการไม่น้อยกว่า 250 ตันต่อปี
ยุทธศาสตร์ที่ 3	6	ตัวชี้วัดที่ 3.1	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงอย่างน้อย ร้อยละ 21 จากกรณีปกติ
ยุทธศาสตร์ที่ 4	7	ตัวชี้วัดที่ 4.7	มีการจัดทำแผนผังภูมิโนเวตเพิ่มขึ้น 1 ภาค
	8	ตัวชี้วัดที่ 4.9	มีพื้นที่สีเขียวสาธารณะ ในภาพรวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน
	9	ตัวชี้วัดที่ 4.10	มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมที่มีประสิทธิภาพ
ยุทธศาสตร์ที่ 5	10	ตัวชี้วัดที่ 5.2	มีจังหวัด/พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 39 จังหวัด 54 พื้นที่
	11	ตัวชี้วัดที่ 5.3	สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศเพิ่มขึ้น
	12	ตัวชี้วัดที่ 5.6	การรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
	13	ตัวชี้วัดที่ 5.7	มีการนำกระบวนการ SEA ไปใช้ในพื้นที่สำคัญด้านการพัฒนาระดับนโยบาย
	14	ตัวชี้วัดที่ 5.8	การดำเนินการภายใต้ความตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

กลุ่มที่
2

ตามปฎิบัติ (เดือนมกราคม - ธันวาคม)

ตัวชี้วัดที่มีการจัดเก็บข้อมูลรายปี ตามปฎิบัติ (เดือนมกราคม - ธันวาคม) และ/หรือมีระยะเวลาการเผยแพร่ข้อมูลภายในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณถัดไป กำหนดติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ภายในเดือนมีนาคม จำนวน 13 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1	1	ตัวชี้วัดที่ 1.1	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 โดยเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งประเทศ
ยุทธศาสตร์ที่ 2	2	ตัวชี้วัดที่ 2.3	พื้นที่ปะการังสมบูรณ์คงสภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30
ยุทธศาสตร์ที่ 3	3	ตัวชี้วัดที่ 3.2	สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น
	4	ตัวชี้วัดที่ 3.3	อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณสุขต่อประชากร 100,000 คน ลดลง
	5	ตัวชี้วัดที่ 3.4	ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ 4	6	ตัวชี้วัดที่ 4.1	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85 และแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89
	7	ตัวชี้วัดที่ 4.2	พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น ร้อยละ 80
	8	ตัวชี้วัดที่ 4.3	ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
	9	ตัวชี้วัดที่ 4.4	ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80
	10	ตัวชี้วัดที่ 4.5	ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 50
	11	ตัวชี้วัดที่ 4.6	มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ 100
ยุทธศาสตร์ที่ 5	12	ตัวชี้วัดที่ 5.1	การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีปริมาณลดลง
	13	ตัวชี้วัดที่ 5.5	สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการและสัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

กลุ่มที่ 3

จัดเก็บข้อมูลทุก 2 – 5 ปี

ตัวชี้วัดที่มีการจัดเก็บข้อมูลทุก 2 – 5 ปี จำนวน 5 ตัวชี้วัด กำหนดติดตามข้อมูลผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด ตามรอบการจัดเก็บข้อมูลที่หน่วยงานรับผิดชอบหลักกำหนด

ยุทธศาสตร์ที่ 1	1	ตัวชี้วัดที่ 1.2	ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index) จัดเก็บข้อมูลทุก 5 ปี
	2	ตัวชี้วัดที่ 1.5	กลไกทางการเงินและโครงการภายใต้กลไกทางการเงินที่สนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ จัดเก็บข้อมูลทุก 2 ปี
ยุทธศาสตร์ที่ 2	3	ตัวชี้วัดที่ 2.4	พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น จัดเก็บข้อมูลทุก 5 ปี
ยุทธศาสตร์ที่ 3	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ 4	4	ตัวชี้วัดที่ 4.8	มีเมืองต้นแบบที่พัฒนาบนพื้นฐานภูมินิเวศ อย่างน้อย 22 เมือง จัดเก็บข้อมูลทุก 2 ปี
ยุทธศาสตร์ที่ 5	5	ตัวชี้วัดที่ 5.4	อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมอยู่ 1 ใน 67 จัดเก็บข้อมูลทุก 2 ปี

ภาพที่ 4-1 ระยะเวลาและขั้นตอนการติดตามประเมินผลตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

ภาคผนวก ข

สรุปตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

ภาคผนวก ค

ปฏิทินการติดตามตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570

ภาคผนวก ง

แบบรายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัด
ภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

ภาคผนวก ก

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570

<https://www.onep.go.th/book/environment-plan-2566-2570/>

ภาคผนวก ข

สรุปตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)		ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ปี พ.ศ.	ผลการดำเนินงาน		
1	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 โดยเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งประเทศ	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 31.57 <ul style="list-style-type: none"> พื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 31.57 พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ร้อยละ 0.34 หมายเหตุ : พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เป็นจำนวนที่รวมอยู่ในพื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติ	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 แบ่งเป็น <ul style="list-style-type: none"> พื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 	กรมป่าไม้
2	ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index)	ค่า 0-1	2563	<ul style="list-style-type: none"> ค่าดัชนี (Red List Index : RLI) เฉลี่ยของกลุ่มสัตว์มีกระดูกสันหลัง เท่ากับ 0.87 ค่าดัชนี (Red List Index : RLI) เฉลี่ยของกลุ่มสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง เท่ากับ 0.85 	-	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3	จำนวนพื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map)	ไร่	2565	81,677 ไร่	-	กรมพัฒนาที่ดิน

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)		ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ปี พ.ศ.	ผลการดำเนินงาน		
4	สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining)	จำนวน	2565	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) 7 แห่ง จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green mining) 38 แห่ง 	ไม่น้อยกว่า 20 รายต่อปี	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
5	กลไกทางการเงินและโครงการภายใต้กลไกทางการเงินที่สนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ	จำนวน	-	-	เพิ่มขึ้น	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6	พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	-	-	เพิ่มขึ้น	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
7	เขตพื้นที่สมดุลงได้รับการประกาศเพิ่มขึ้น	พื้นที่	-	-	เพิ่มขึ้น	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
8	พื้นที่ปะการังสมบูรณ์คงสภาพไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 30	ร้อยละ	2565	53	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 30	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
9	พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น	ไร่	2565	1,740,392.90 ไร่ <ul style="list-style-type: none"> พื้นที่ป่าชายเลน 1,737,019.90 ไร่ (จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูง) พื้นที่ปลูกป่าชายเลน 3,373 ไร่ 	เพิ่มขึ้น	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)		ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ปี พ.ศ.	ผลการดำเนินงาน		
10	ขยะทะเลได้รับการบริหารจัดการไม่น้อยกว่า 250 ตันต่อปี	ตันต่อปี	2565	506.68 ตันต่อปี	ไม่น้อยกว่า 250 ตันต่อปี	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
11	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงอย่างน้อยร้อยละ 21 จากกรณีปกติ	ร้อยละ	-	-	ร้อยละ 21 จากกรณีปกติ	กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
12	สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 13.38	เพิ่มขึ้น	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
13	อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณสุขต่อประชากร 100,000 คนลดลง	คนต่อ 100,000 คน			ลดลง	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
14	ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเพิ่มขึ้น	ร้อยละ			เพิ่มขึ้น	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
15 (1)	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 84	ร้อยละ 85	กรมควบคุมมลพิษ
15 (2)	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 91	ร้อยละ 89	กรมควบคุมมลพิษ
16	พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น ร้อยละ 80	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 76.32	ร้อยละ 80	กรมควบคุมมลพิษ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)		ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ปี พ.ศ.	ผลการดำเนินงาน		
17	ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 71.30	เพิ่มขึ้น	กรมควบคุมมลพิษ
18	ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 72.37	ร้อยละ 80	กรมควบคุมมลพิษ
19	ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 50	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 12.86	ร้อยละ 50	กรมควบคุมมลพิษ
20	มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ 100	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 99.72	ร้อยละ 100	กรมอนามัย
21	มีการจัดทำแผนผังภูมินิเวศเพิ่มขึ้น 1 ภาค	จำนวน (ภาค)	2565	1 ภาค (ภาคเหนือ)	1 ภาค	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
22	มีเมืองต้นแบบที่พัฒนาบนพื้นฐานภูมินิเวศ อย่างน้อย 22 เมือง	จำนวน	-	-	22 เมือง	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
23	มีพื้นที่สีเขียวสาธารณะ ในภาพรวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน	ตารางเมตรต่อคน	2565	<ul style="list-style-type: none"> กรุงเทพมหานคร 7.59 ตร.ม.ต่อคน เมืองพัทยา 6.56 ตร.ม.ต่อคน เทศบาลนคร 6.96 ตร.ม.ต่อคน เทศบาลเมือง 3.23 ตร.ม.ต่อคน เทศบาลตำบล 2.64 ตร.ม.ต่อคน 	ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)		ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ปี พ.ศ.	ผลการดำเนินงาน		
24	มีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรมที่มี ประสิทธิภาพ					
24 (1)	ร้อยละของแหล่ง ธรรมชาติมีผล การประเมินอยู่ใน ระดับดีตามเกณฑ์ การรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติอันควร อนุรักษ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	ร้อยละ	2564	ร้อยละ 94.83	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	สำนักงาน นโยบายและแผน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
24 (2)	จำนวนกลไกและ/ หรือเครื่องมือใน การบริหารจัดการ แหล่งธรรมชาติและ แหล่งศิลปกรรมตาม หลักวิชาการเพิ่มขึ้น และ/หรือได้รับการ ปรับปรุงทบทวน	จำนวน กลไก/ เครื่องมือ)	2565	8 กลไก/8 เครื่องมือ	เพิ่มขึ้น	สำนักงาน นโยบายและแผน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
24 (3)	จำนวนพื้นที่ที่มีการ บริหารจัดการแหล่ง ธรรมชาติและแหล่ง ศิลปกรรมตามหลัก วิชาการเพิ่มขึ้น	จำนวน (พื้นที่)	2565	151 พื้นที่	เพิ่มขึ้น	สำนักงาน นโยบายและแผน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
24 (4)	ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและ ศิลปกรรม ได้รับการ ปรับปรุง หรือพัฒนา ให้เป็นปัจจุบัน สามารถใช้ประกอบ การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และศิลปกรรมได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	สำนักงาน นโยบายและแผน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)		ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ปี พ.ศ.	ผลการดำเนินงาน		
25	การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีปริมาณลดลง	กิโลกรัม ต่อ ดอลลาร์ สหรัฐ	2563	1.65 กิโลกรัม ต่อดอลลาร์สหรัฐ	ลดลง	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
26	มีจังหวัด/พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 39 จังหวัด 54 พื้นที่	จำนวน	2565	18 พื้นที่	54 พื้นที่ 39 จังหวัด	กรมโรงงานอุตสาหกรรม
27	สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	-	-	เพิ่มขึ้น	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
28	อันดับการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมอยู่ 1 ใน 67	อันดับ	2564	อันดับ 97	อยู่ 1 ใน 67 อันดับ	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
29 (1)	สัดส่วนของหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	2565	กลุ่มที่ 1 ร้อยละ 98 กลุ่มที่ 2 ร้อยละ 37	เพิ่มขึ้น	กรมควบคุมมลพิษ
29 (2)	สัดส่วนมูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	2565	ร้อยละ 49	เพิ่มขึ้น	กรมควบคุมมลพิษ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)		ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ปี พ.ศ.	ผลการดำเนินงาน		
30	การรับรู้และความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	จำนวน	2565	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม 6,776,467 คน จำนวนอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) 277,680 คน จำนวนองค์กร/เครือข่ายด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 297 องค์กร 	เพิ่มขึ้น	กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม
31	มีการนำกระบวนการ SEA ไปใช้ในพื้นที่สำคัญด้านการพัฒนาระดับนโยบาย	มี/ไม่มี	2565	3 โครงการ	-	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
32	การดำเนินการภายใต้ความตกลงระดับทวิภาคีพหุภาคี และระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	จำนวน	2565	15 MOU/โครงการ/แผนงาน/กิจกรรม/การเข้าพบ	เพิ่มขึ้น	สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาคผนวก ก

ปฏิทินการติดตามตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 – 2570

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาการ จัดเก็บ ข้อมูลตัวชี้วัด	ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูลตัวชี้วัด							ระยะเวลา การติดตาม	หมายเหตุ
			ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.		
1	สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นป่า ร้อยละ 45 โดยเป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ทั้งหมด	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)							●	31 มี.ค.	
2	ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index)	ทุก 5 ปี (ปีงบประมาณ)	●							ตามรอบ การจัดเก็บ	กำหนดจัดเก็บ/ เผยแพร่ข้อมูล ในปี พ.ศ. 2568
3	จำนวนพื้นที่ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ไม่เหมาะสม โครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map)	รายไตรมาส (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)				●				30 ธ.ค.	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาการ จัดเก็บ ข้อมูลตัวชี้วัด	ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูลตัวชี้วัด							ระยะเวลา การติดตาม	หมายเหตุ	
			ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.			
4	สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการรับรองมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) และเหมืองแร่สีเขียว (Green mining)	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●								30 ธ.ค.	
5	กลไกทางการเงินและโครงการภายใต้กลไกทางการเงินที่สนับสนุนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ	ทุก 2 ปี (ปีงบประมาณ)	●								ตามรอบการจัดเก็บ	กำหนดจัดเก็บ/เผยแพร่ข้อมูลในปี พ.ศ. 2568 และ พ.ศ.2570
6	พื้นที่ที่ได้รับการผลักดันเป็นพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)			●						30 ธ.ค.	
7	เขตพื้นที่สมดุได้รับการประกาศเพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●								30 ธ.ค.	
8	พื้นที่ปะการังสมบูรณ์คงสถานภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)							●		31 มี.ค.	
9	พื้นที่ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น	ทุก 5 ปี	●								ตามรอบการจัดเก็บ	กำหนดจัดเก็บ/เผยแพร่ข้อมูลในปี พ.ศ. 2568
10	ขยะทะเลได้รับการบริหารจัดการไม่น้อยกว่า 250 ตันต่อปี	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●								30 ธ.ค.	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัด	ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูลตัวชี้วัด							ระยะเวลาการติดตาม	หมายเหตุ
			ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.		
11	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงอย่างน้อยร้อยละ 21 จากกรณีปกติ	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)	●							30 ธ.ค.	เป็นข้อมูลย้อนหลัง 2 ปี
12	สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น	รายไตรมาส /รายปี (ปีปฏิทิน และ ปีงบประมาณ)					●			31 มี.ค.	ข้อมูลรายปี (ปีปฏิทิน) เผยแพร่ช่วงเดือนมกราคมของปีถัดไป
13	อัตราการเสียชีวิตและจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณสุขต่อประชากร 100,000 คนลดลง	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)						●		31 มี.ค.	
14	ร้อยละของแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบูรณาการการจัดการภัยพิบัติเพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)						●		31 มี.ค.	
15	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 85	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)						●		31 มี.ค.	
15	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 89	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)						●		31 มี.ค.	
16	พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดีขึ้น ร้อยละ 80	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)						●		31 มี.ค.	
17	ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)						●		31 มี.ค.	
18	ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)						●		31 มี.ค.	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาการ จัดเก็บ ข้อมูลตัวชี้วัด	ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูลตัวชี้วัด							ระยะเวลา การติดตาม	หมายเหตุ		
			ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.				
19	ของเสียอันตราย ชุมชนได้รับการ จัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 50	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)								●	31 มี.ค..		
20	มูลฝอยติดเชื้อได้รับ การจัดการ อย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการ ร้อยละ 100	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)									●	31 มี.ค.	
21	มีการจัดทำแผนผัง ภูมินิเวศเพิ่มขึ้น 1 ภาค	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●									30 ธ.ค.	
22	มีเมืองต้นแบบที่ พัฒนาบนพื้นฐาน ภูมินิเวศ อย่างน้อย 22 เมือง	ทุก 2 ปี	●									ตามรอบ การจัดเก็บ	กำหนดจัดเก็บ/ เผยแพร่ ข้อมูล ในปี พ.ศ. 2568 และ พ.ศ.2570
23	มีพื้นที่สีเขียว สาธารณะ ในภาพ รวมของประเทศ ไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตรต่อคน	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●									30 ธ.ค.	
24	มีระบบบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และศิลปกรรมที่มี ประสิทธิภาพ												
24 (1)	ร้อยละของแหล่ง ธรรมชาติมีผล การประเมินอยู่ใน ระดับดีตามเกณฑ์ การรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแหล่ง ธรรมชาติอันควร อนุรักษ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●									30 ธ.ค.	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัด	ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูลตัวชี้วัด							ระยะเวลาการติดตาม	หมายเหตุ	
			ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.			
24 (2)	จำนวนกลไกและ/หรือเครื่องมือในการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้นและ/หรือได้รับการปรับปรุงทบทวน	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●								30 ธ.ค.	
24 (3)	จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปกรรมตาม หลักวิชาการเพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●								30 ธ.ค.	
24 (4)	ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน สามารถใช้ประกอบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 100	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●								30 ธ.ค.	
25	การบริโภควัสดุในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีปริมาณลดลง	รายปี (ปีปฏิทิน) (ม.ค. - ธ.ค.)							●		31 มี.ค.	
26	มีจังหวัด/พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 39 จังหวัด 54 พื้นที่	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)	●								30 ธ.ค.	
27	สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งประเทศเพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)				●					30 ธ.ค.	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาการ จัดเก็บ ข้อมูลตัวชี้วัด	ระยะเวลาเผยแพร่ข้อมูลตัวชี้วัด							ระยะเวลา การติดตาม	หมายเหตุ	
			ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.			
28	อันดับการพัฒนาระบบ เดินทางและการ ท่องเที่ยวของ ประเทศไทย ด้านความยั่งยืน ของสิ่งแวดล้อม อยู่ 1 ใน 67	ทุก 2 ปี									ตามรอบ การจัดเก็บ	เผยแพร่ ข้อมูลในเดือน พฤษภาคม ของปีถัดไป
29 (1)	สัดส่วนของหน่วยงาน ที่เข้าร่วมดำเนินการ จัดซื้อจัดจ้างสินค้า และบริการที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)								●	31 มี.ค.	
29 (2)	สัดส่วนมูลค่าการจัด ซื้อจัดจ้างสินค้าและ บริการที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)								●	31 มี.ค.	
30	การรับรู้และ ความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)				●					30 ธ.ค.	
31	มีการนำกระบวนการ SEA ไปใช้ในพื้นที่ สำคัญด้านการพัฒนา ระดับนโยบาย	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)				●					30 ธ.ค.	
32	การดำเนินการ ภายใต้ ความ ตกลงระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับ ภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น	รายปี (ปีงบประมาณ) (ต.ค. - ก.ย.)				●					30 ธ.ค.	

ภาคผนวก ง

แบบรายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570

 แบบรายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 ประจำปี พ.ศ.									
ชื่อตัวชี้วัด :									
ยุทธศาสตร์ที่ :									
คำอธิบาย :									
สูตรคำนวณ :									
ผลการดำเนินงาน :									
<table border="1"><thead><tr><th>รายการข้อมูล</th><th>ผลการดำเนินงาน</th></tr></thead><tbody><tr><td> </td><td> </td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr></tbody></table>		รายการข้อมูล	ผลการดำเนินงาน						
รายการข้อมูล	ผลการดำเนินงาน								
ปัจจัยสนับสนุน :									
ข้อเสนอแนะ :									
หลักฐานอ้างอิง (ถ้ามี) :									
ผู้ให้ข้อมูล :	ตำแหน่ง :								
เบอร์ติดต่อ :	E-mail :								
สำนัก/กอง/กลุ่มงาน/หน่วยงาน :									

แนวทางการเขียนรายงานผลการดำเนินงานตัวชีวิตภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 -2570

ขอให้หน่วยงานกรอกข้อมูลตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

หัวข้อการรายงาน	คำอธิบาย
1. ตัวชีวิตที่	ระบุชื่อตัวชีวิตและลำดับที่ของตัวชีวิตตามคู่มือ
2. ยุทธศาสตร์ที่	ระบุยุทธศาสตร์แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 ที่ตัวชีวิตนั้นเกี่ยวข้องกับ โดยอ้างอิงจากคู่มือ
3. ผู้กำกับดูแลตัวชีวิต	ระบุชื่อผู้กำกับดูแลตัวชีวิต พร้อมเบอร์ติดต่อ
4. ผู้จัดเก็บข้อมูล	ระบุชื่อผู้จัดเก็บข้อมูล พร้อมเบอร์ติดต่อ
5. คำอธิบาย	ใช้คำอธิบายตัวชีวิตตามรายละเอียดตัวชีวิตที่จัดทำ
6. สูตรคำนวณ	ให้อ้างอิงสูตรคำนวณตามคู่มือ
7. ผลการดำเนินงาน	อธิบายรายละเอียดการดำเนินงาน โดยให้ระบุตามรายการข้อมูลที่ใช้ในการวัด/คำนวณตัวชีวิตนั้น ๆ ตามที่คู่มือกำหนด
8. ปัจจัยสนับสนุน	ระบุปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนต่อการดำเนินงานสำหรับตัวชีวิตนี้
9. ปัญหา/อุปสรรค	ระบุปัญหา/ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานสำหรับตัวชีวิตนี้
10. ข้อเสนอแนะ	ระบุข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานสำหรับตัวชีวิตนี้
11. หลักฐานอ้างอิง (ถ้ามี)	ระบุถึงชื่อหรือชนิดของหลักฐานที่ใช้อ้างอิงและจำนวนของเอกสารที่ได้จัดส่งมา เพื่อใช้ประกอบการรายงานผลการดำเนินงาน ตัวอย่างหลักฐานอ้างอิง เช่น รายละเอียดของแผนงาน หนังสือคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน รายงานการประชุม ภาพถ่าย เป็นต้น
12. ผู้ให้ข้อมูล	ระบุชื่อผู้จัดเก็บ/ผู้ให้ข้อมูลตัวชีวิต พร้อมเบอร์ติดต่อ และ E-mail ในการประสานกับ สผ.

ตัวอย่างการเขียนรายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 -2570

 <p style="text-align: center;">แบบรายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2566 - 2570 ประจำปี พ.ศ. 2566</p>
<p>ตัวชี้วัดที่ 1.2 : ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index)</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพให้เติบโต และมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติ</p>
<p>คำอธิบาย :</p> <ul style="list-style-type: none">• บัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (The IUCN Red List of Threatened Species : IUCN Red List) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์อย่างเป็นระบบ โดยอิงตามข้อมูลการลดลงของจำนวนประชากร ขอบเขตทางภูมิศาสตร์ และจำนวนประชากรวัยเจริญพันธุ์• ประเทศไทยมีการประเมินสถานภาพชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม หรือเรียกว่า Thailand Red Data โดยใช้หลักเกณฑ์การจำแนกตาม IUCN Red List Categories and Criteria: Version 3.1 (2001) โดยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินสถานภาพของชนิดพันธุ์ไว้ ดังนี้<ol style="list-style-type: none">1. Extinct (EX) : สูญพันธุ์ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่สูญพันธุ์ไปแล้ว โดยมีหลักฐานที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการตายของชนิดพันธุ์นี้ตัวสุดท้าย2. Extinct in the Wild (EW) : สูญพันธุ์ในธรรมชาติ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ไม่มีรายงานพบหรืออาศัยอยู่ในถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ แต่ยังคงเหลืออยู่ในสถานที่กักกัน3. Critically Endangered (CR) : ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการสูญพันธุ์จากพื้นที่ธรรมชาติในอนาคตอันใกล้4. Endangered (EN) : ใกล้สูญพันธุ์ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่กำลังอยู่ในภาวะเสี่ยงที่ใกล้จะสูญพันธุ์ไปจากโลกหรือสูญพันธุ์ไปจากแหล่งที่มีการกระจายพันธุ์อยู่ ถ้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้เกิดการสูญพันธุ์ยังคงดำเนินต่อไป5. Vulnerable (VU) : มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่เข้าสู่ภาวะใกล้สูญพันธุ์ในอนาคตอันใกล้ถ้ายังคงมีปัจจัยต่าง ๆ อันเป็นสาเหตุให้ชนิดพันธุ์นั้นสูญพันธุ์6. Near Threatened (NT) : ใกล้ถูกคุกคาม หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่มีแนวโน้มอาจถูกคุกคามในอนาคตอันใกล้เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ยังไม่มีผลกระทบมาก7. Least Concern (LC) : เป็นกังวลน้อยที่สุด หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ยังไม่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม และพบเห็นอยู่ทั่วไป8. Data Deficient (DD) : ข้อมูลไม่เพียงพอ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะวิเคราะห์ถึงความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์โดยตรงหรือโดยอ้อม ชนิดพันธุ์กลุ่มนี้มีความจำเป็นต้องการจัดหาความรู้เพิ่มเติมจากการศึกษาวิจัยในอนาคต9. Not Evaluated (NE) : ยังไม่ได้ถูกประเมิน หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ยังไม่ได้รับการประเมินตามเกณฑ์ในการจำแนก• ชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์จากแหล่งที่มีการกระจายพันธุ์อยู่ เนื่องจากมีปัจจัยคุกคามอันเป็นสาเหตุให้ชนิดพันธุ์นั้นสูญพันธุ์ โดยเป็นการกำหนดกลุ่มของชนิดพันธุ์ที่มีความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (Critically Endangered) ใกล้สูญพันธุ์ (Endangered) และมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable)

แบบรายงานผลการดำเนินงานตัวชีวิตภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570 ประจำปี พ.ศ. 2566

- ชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์จากแหล่งที่มีการกระจายพันธุ์อยู่ เนื่องจากมีปัจจัยคุกคามอันเป็นสาเหตุให้ชนิดพันธุ์นั้นสูญพันธุ์ โดยเป็นการกำหนดกลุ่มของชนิดพันธุ์ที่มีความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (Critically Endangered) ใกล้สูญพันธุ์ (Endangered) และมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable)
- ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม (Red List Index: RLI) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แนวโน้มการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของชนิดพันธุ์ ทำให้สามารถ ติดตามความคืบหน้าไปสู่เป้าหมายเพื่อลดการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ โดย RLI มีค่าตั้งแต่ 0-1 ดังนี้
RLI มีค่าแนวโน้มเข้าใกล้ 1 หมายถึง ชนิดพันธุ์นั้นมีแนวโน้มไม่มีการสูญพันธุ์ในอนาคตอันใกล้
RLI มีค่าแนวโน้มเข้าใกล้ 0 หมายถึง ชนิดพันธุ์นั้นมีแนวโน้มสูญพันธุ์ในอนาคตอันใกล้
- พิจารณาจากดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย (Thailand Red List Index)

สูตรคำนวณ :

ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามในบริบทของประเทศไทย คำนวณได้จาก ผลรวมของผลคูณจำนวนชนิดพันธุ์ (N) ในแต่ละหมวดหมู่บัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามกับค่าน้ำหนักหมวดหมู่ (W) ทหารด้วยจำนวนชนิดพันธุ์ทั้งหมดคูณด้วยค่าน้ำหนักสูงสุด (เท่ากับ 5) แล้วนำค่ามาลบออกจาก 1 เพื่อให้ค่าดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคามมีค่าระหว่าง 0 – 1

ผลการดำเนินงาน :

รายการข้อมูล	ผลการดำเนินงาน
ผลทดสอบการคำนวณค่าดัชนี (Red List Index : RLI) ของกลุ่มสัตว์มีกระดูกสันหลัง	0.87
ผลทดสอบการคำนวณค่าดัชนี (Red List Index : RLI) ของกลุ่มสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง	0.85

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2563 ซึ่งจะมีกำหนดจัดเก็บ และเผยแพร่ข้อมูลทุก 5 ปี ในปี พ.ศ. 2568

ปัจจัยสนับสนุน :

ปัญหา/อุปสรรค :

แบบรายงานผลการดำเนินงานตัวชี้วัดภายใต้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม
พ.ศ. 2566 – 2570 ประจำปี พ.ศ. 2566

ข้อเสนอแนะ :

หลักฐานอ้างอิง (ถ้ามี) :

- รายงานการประชุมคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ (กocz.) ครั้งที่ 1/2565 เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2565

ผู้ให้ข้อมูล : นางอุษารัตน์ จันทร์ภักดิ์

ตำแหน่ง : นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

เบอร์ติดต่อ : 0 2265 6561

E-mail : onep.biosafety@gmail.com

สำนัก/กอง/กลุ่มงาน/หน่วยงาน : กองจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กองติดตามประเมินผลสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โทร 0 2265 6535

โทรสาร 0 2265 6536

<https://www.onep.go.th>